

ĐÁP LỜI HỒN THIÊNG SÔNG NÚI

Việt Nhân

Hội Nhân Sĩ Diên Hồng Thời nay vừa mới ra Bản Tuyên cáo kêu gọi đồng bào trong và ngoài nước cùng nhau đứng lên chống CSVN bán nước, chống Trung Cộng xâm lược để bảo vệ Tổ quốc và vận động phong trào Dân chủ cho Việt Nam. Tuy là Diên Hồng Thời nay, nhưng chúng ta không thể quên Gốc để không nhắc tới Diên Hồng ngày xưa với “**tình Quân Dân đoàn kết một lòng**”, cũng không thể không nhắc đến Hồn Thiêng Sông Núi. Không lưu tâm đến, không bảo vệ Nguồn cội, Tinh hoa tinh thần của Dân tộc thì sẽ mất Gốc. Cây cối thì có Rễ, Dân tộc thì có **Nguồn gốc nơi Hồn Dân tộc**, Dân tộc mất Gốc thì con dân bị Lạc Hồn, khi Lạc Hồn thì Dân tộc bị phân hoá mà suy vi, chẳng khác nào khi mất Rễ thì cây cối sẽ héo tàn. Để đáp lời Hồn Thiêng Sông Núi Thời nay, chúng tôi mạo muội viết ba bài sau, với hy vọng góp một cọng rơm để xây Tổ Ấm cho ngôi nhà Mẹ Việt Nam.

- 1.- Hồn Thiêng Sông Núi: Linh hồn của Đoàn Kết Dân tộc
- 2.- Văn Hoá Thái Hòa: Nền tảng của Chế Độ Dân chủ
- 3.- Công lý Xã hội: Nền tảng của Xã Hội Hòa Bình.

Bài I

HỒN THIÊNG SÔNG NÚI

LINH HỒN CỦA ĐOÀN KẾT DÂN TỘC

I.-Hồn Thiêng Sông Núi

" **Hồn thiêng Sông Núi** " là Biểu tượng tinh thần của Tổ tiên Việt cũng là tinh hoa Việt được bảm thụ từ Trời Đất. **Hồn thiêng Sông là Trí, hồn Thiêng Núi là Nhân.** (Mẹ Non Nhân, Cha Nước Trí, con Hùng (vương) cường. Để đạt Hồn Thiêng:

***Mẹ Âu Cơ** lên Núi cao (hay tìm nơi vắng vẻ để nâng cao tinh thần) tu Tiên để đạt Đạo Nhân để sao cho **Tinh Mẹ bao la** như biển Thái Bình dạt dào. (Cao minh phối Thiên hay triết Thượng),

***Cha Lạc Long** lặn xuống Biển sâu (Tượng trưng cho việc đi sâu vào những thực tế cuộc đời) để tôi rèn Đức Trí hầu đạt Nghĩa hầu **cho Lý Cha được Chu tri** (

holistic knowledge), nghĩa là đạt cái hiểu biết tròn đầy, tránh cảnh phiến diện như người mù sờ voi, rồi cãi nhau cãi cuội với nhau!. (Bác hậu phối Địa hay triết Hạ)

****Con Hùng Vương sống theo Nhân Nghĩa hài hòa thì sẽ hùng cường tức đạt Đức Dững để suốt đời kiên trì “Hoàn thiện mọi Việc và hoàn thiện mọi mối Giao liên xử thế “. hầu giúp cho Gia đình yên vui, Xã hội Hòa bình. (Âm Dương tương thối hay Thượng Hạ giao thoa),**

Nhân, Trí, Dững là Hồn Thiêng Sông Núi, là Tam cương của Tổ tiên Việt, cũng là anh linh tú khí của Trời Đất nơi con Người. (Khác với Tam cương của Hán Nho).

Đó là **Minh triết Việt**. Minh triết là triết Thượng và triết Hạ, sao cho Thượng Hạ giao thoa.

Chúng ta thử nhìn lại xem chúng ta còn giữ được tinh hoa của con Rồng cháu Tiên nữa không? Vì:

Cháu Tiên phải là kẻ thông tuệ, cao cả. Con Rồng tất không thể là con người hèn yếu.

Là Cháu Tiên thì phải cao cả:

“ Cao cả là khi con người biết lấy Đạo (lý) làm luật, lấy Nhân ái làm cách xử thế, lấy Tinh thần làm trọng, và khi đó con đường Tâm linh trở nên một đường lối tối ưu quan trọng đi tới lòng Nhân ái, là Gốc của con Người.

Là con Rồng tất không thể yếu hèn

Yếu hèn là khi nhân loại dơ quả Đấm lên làm luật, lấy Miếng ăn làm lẽ sống duy nhất, lấy Đấu tranh đấm chém làm vinh quang của mình, nhưng những thứ này chuyên tạo ra Bất công, gây khổ đau cho con người và làm rối loạn xã hội”.

(Những dị biệt. . . : Kim Định).

Đây là cái Gốc muôn đời của Dân Việt Nam

II.- Những Người và Quốc Gia bỏ Hồn Thiêng để mất Gốc

Có phải CSVN đã bỏ Hồn Thiêng, bỏ Gốc “Đồng bào “ của Dân tộc”, hăm hở rước Hồn lạ “ Tham tàn và Cường bạo” của Mác- Lênin và Mao Trạch Đông tôn làm Tổ Tông, kết án Đồng bào là kẻ thù, nên giết hại Đồng bào mà bán Nước cầu vinh không? Ngày nay báo chí Trung cộng đang kêu gào Việt Nam “ **Nhận Tổ quy Tông** “. Không biết là Tông nào đây?

*Nếu Tông là **Si Vưu** – bộ tướng của bà Âu Cơ, lãnh tụ Nông nghiệp - có Tổ từ Đại chủng Việt có gốc từ nền Văn hoá Hòa Bình của Đông Nam Á, trong đó có cả Tàu, Nhật, Hàn, Việt. . có nền Văn hoá Nông Nghiệp mà Đức Khổng Tử đã thuật lại từ phương Nam. Đó là nền Văn hoá có bản chất : “ **Khoan nhu dĩ giáo bất báo vô đạo, Nam phương chi cường dã, quân tử cư chi**:Nền Văn hoá lấy điều khoan hoà nhu thuận để dạy bảo nhau, không báo oán người vô đạo, tức là thương cả kẻ thù, người phương Nam có văn hóa hùng cường lắm, những người quân tử tức là người hiền lành nên ăn ở theo

nếp sống đó “ , , mà nay 70% dân Tàu thuộc phần Sĩ Nông ở Nông thôn là con cháu. Thứ Nho này triết gia Kim Định đã tìm ra Cơ cấu và đã thanh học Hán Nho thành Việt Nho, là thứ Vương đạo, khác với bản chất bạo lực tạp pìn lù của Hán Nho là Nho bá đạo què mùa lạc hậu!.

(Xin tìm đọc cuốn Văn hoá Đông Nam của tác giả)

*Nếu Tông từ lãnh tụ Du mục là **Hiên Viên Hoàng Đế**, Tổ của những người Du mục, suốt đời ngồi trên lưng ngựa, với cây gậy Mục Đồng điều khiển súc vật, suốt ngày **lang thang** từ Tây sang Đông, tới ở lều vải, và giết súc vật để ăn thịt rất **tàn bạo** nên nhiệm phải cái thói bạo động, hám quyền hành, chuyên **gây chiến tranh**, lấy Tôn chỉ” Dĩ cường lãng nhược “ mà **bành trướng** “ đã gần 5000 năm nay, nên làm gì có Văn mà Hoá.

Số là sau khi thôn tính được đại chủng Việt, các nhà cầm quyền Du mục từ Hiên Viên đến Tần Thủy Hoàng đến nhà Hán đã thôn gồm các chủng Việt tộc, thống nhất đất đai dân chúng thành nước Tàu, họ tịch thu các phát minh cùng nền Văn hoá, tất cả của ăn cướp đều cạo sửa xuyên tạc lần lần rồi đem quy cho Hiên Viên Hoàng đế, cho Tàu..

Nền Văn hoá Nho của đại chủng Việt đã được Đức Khổng Tử thuật lại, sau đó bị các nhà cầm quyền các đời bách hại đến 5 lần, lần cuối **Mao Trạch Đông gọi Nho là cái học ăn cứt** (nghiệt phần chi học, nay Trung Cộng thiếu văn hóa, buộc phải nhảm nhí thứ của phé thải ấy, đang rử CSVN về cùng Tổ lạ mà nhảm nhí thêm), thậm tệ nhất là nhà Hán, một mặt tôn Nho như là quốc giáo, mặt khác lại cạo sửa xuyên tạc thành Nho bá đạo, tức là Hán Nho, thứ tạp pìn lù mà Cha ông chúng ta đã học, thứ Nho hết còn “ nhu thuận”, mà là Nho “bạo lực “: Trọng Nam khinh Nữ, Chồng Chúa Vợ Tôi, “ Nhất Nam viết hữu, thập nữ viết vô “, đến nay ở Trung hoa hạn chế một con, nên khi mang thai nếu biết là con gái thì phá hủy, đến nỗi một số người phải mua phụ nữ nước ngoài về xài chung cho cả gia đình!. Còn nhà cầm quyền Tàu từ Hiên Viên tới nay cứ luôn dùng bạo lực mà bành trướng, hết cai trị Việt Nam hơn 1000 năm, tiếp đem đại quân xâm lấn 7 lần , nay Trung Cộng đang cố làm chuyển tàu vét.

Ngày nay Trung cộng đang cố gắng thiết lập Học Viện Khổng Tử khắp nơi, có **mục đích dùng thêm “ quyền lực mềm “ để bành trướng**. Điều ta nên phân biệt Khổng giáo của Khổng Tử chẳng qua là Nguyên Nho thuộc Vương đạo, là Nhân đạo, còn Nho giáo của Tàu là thứ Hán Nho đã bị biến chất thành bá đạo, chuyên dùng bạo lực để bành trướng, Chúng ta ủng hộ việc thiết lập Học Viện Khổng Tử, để phục hoạt lại nền “ **Văn hoá khoan nhu của phương Nam** “, chứ không phải thứ” **văn hoá bá đạo bạo động của phương Bắc** “. **Đức Khổng Tử là kẻ thù của Mao Trạch Đông, của Trung Nam Hải, Mao Trạch Đông đã dùng phương pháp tẩy não để xoá bỏ Khổng giáo mà không xong..** **Đừng để những người không biết gì về Khổng Tử đem bá đạo đi lừa, dùng áo khoác đức Khổng làm phương tiện bành trướng!** Đây là điều lố bịch, những người thiếu liêm sỉ táng tận lương tâm mới can tâm làm quàng!

Vậy mấy ông Việt Cộng định quy về Tông nào đây, nếu quy về theo Hiên Viên, theo Hồ Cẩm Đào thì phải nhảm nhí phải của quý của Mao, mà tàn Dân hại Nước!. Còn dân Việt Nam là “ con Rồng cháu Tiên “, không quen dùng của quý của Trạch Đông, của Cẩm Đào nên đương nhiên khước từ!

Còn mấy ông Hồ Cẩm Đào, Tập Cẩm Bình thì nên theo Gốc nào?

***Gốc 70% dân chúng Tàu thuộc thành phần Sĩ, Nông của Tàu thuộc Văn hoá Nông nghiệp Vương đạo mà sống hoà bình với các nước Anh em ?**

**Hoặc 30% khác thuộc thành phần Công Thương của Du mục bạo động chuyên nghề giết mà cướp các nước Anh em lân bang? Luôn dùng tiền tài ăn cướp đút lót để mua chuộc và đồng thời đem súng ống doạ nạt mà loa là ăn ở Hoà bình!*

Máy ông con cái Thiên triều thiếu gì thứ, mà sao phải ăn xài văn hoá hôi thối ấy? Xét chung thì các Ông Thiên triều cũng có phần lớn gốc chung Nông nghiệp, mà Tổ tiên cầm quyền các ông đã bỏ, việc này các ông không nhận ra, lại hồ hào Việt Nam quy Tổ bạo động Du mục là kẻ thù ngàn năm của Dân Tộc Việt? Sao lại có chuyện ngược đời như thế?

Lịch sử đã “ hai Năm rở Mười” không còn gì để máy Thiên Tử “ cỡi cối cỡi chà” để lừa Thiên hạ được. Xin các ông đi vào mình sử để giữ lấy Hồn lấy Gốc. Tổ tiên Việt đã cảnh cáo con cháu: Mày liệụ Hồn mà ăn ở cho phải Đạo, Đạo làm Người, chứ đừng sống như lũ sài lang!.

III.- Giữ Hồn Thiêng làm gì cho tồn công một xác

Rõ ràng Huyền thoại Tiên Rồng trong Huyền sử chứa Minh triết Việt Nam, chứ không là chuyện “ trâu ma thân rắn “ như vua Tự Đức đã nói cũng như các vị Duy sử đã tin tưởng.

Mẹ Tu Nhân trên Non cao, Cha luyện Trí dưới Biển sâu, để khi sống trong Gia đình Cha Mẹ lấy Nhân Trí hay rõ hơn là Nhân Nghĩa mà sống Hòa với nhau để được “ Thuận Vợ thuận Chồng tát bể Đông cũng cạn “, nhờ đó mà đạt Hạnh phúc. Đây là những biểu tượng cao quý về tinh thần chứ không phải chuyện hảo huyền, mê tín dị đoan, mà là phương cách giúp con Người tu Tình luyện Trí sao cho “ Tình Lý tương tham” để làm Người, hầu thoát khỏi lối sống Sài lang. Bỏ tinh thần này mà sống theo lối “ Thích và Không Thích “ thì mất Hồn Thiêng, tức là vong Bản dẫn tới vong Quốc.

*Sở dĩ Nhân Trí Dũng được gọi là Hồn Thiêng, Hồn được thiêng là nhờ có linh, linh như Thần linh, mà “ **Thần vô phương** “: Ở đâu cũng có, và ở khắp nơi cùng một lúc (Ubiquitous), nên rất linh động, linh hoạt, Thần Lúc nào (Thời gian) Chỗ nào (Không gian) cũng hiển hiện được hết, lưu linh như tần số của các làn sóng. Linh có gốc từ Tâm linh, muốn được linh thì phải đi vào Tâm, Tâm không phải là quả Tim chuyên máu để duy trì sự sống, theo triết gia Kim Định thì Tâm là ánh linh quang được bẩm thụ từ Trời Đất, tức là nguồn Sống và nguồn Sáng hay Nhân và Trí (Lý công chính). Sống sao cho “ Tình lý tương tham “ thì đạt đức Dũng. Nhờ tính chất linh hoạt mà Hồn thiêng có thể trao truyền hội thông với nhau, không chỉ giữa người với người, mà với cả Trời Đất, Tổ tiên, gọi là Tam gia tương kiến, hay Thiên (Nhân ái) Địa (Trí) và Nhân (Dũng) hội thông. Khoa học đã khám phá ra nhiều thứ trường, các trường có thể giao lưu trong vũ trụ, và giao thoa với nhau, trong đó Tần số là Trường của các làn Sóng.*

Nhân là lòng yêu thương mọi Người và Vạn vật kể cả kẻ Thù, chứ đừng nói chuyện thù ghét khinh khi Đồng bào. Khi đạt đạo Nhân thì mới đủ khả năng thi hành Đức Nghĩa là cách hành xử “ phải Người phải Ta “. Công việc đòi hỏi phải Học và Hành hàng ngày trong gia đình và xã hội. Cùng đích đạt Nhân Nghĩa còn để có thể hội thông với Hồn Thiêng Sông Núi (Tam gia tương kiến do vạn vật tương liên) để tăng thêm nguồn Sống và nguồn Sáng.

Có đạt tới Hồn (như năng lượng, không trọng lượng như vật chất) thì mới linh thiêng, nghĩa là Nơi đâu và Lúc nào cũng linh hoạt. Nhưng thiêng hay linh cũng tự nơi mình, chính là " **linh tại ngã, bất linh tại ngã** ", chỉ có mình làm cho mình nên linh, mình không linh thì sẽ không hoạt, vô tác dụng. Có tu được Nhân Nghĩa và làm việc Nhân Nghĩa thì mới linh, nói Nhân nói Nghĩa mà chẳng làm gì thì chẳng linh hết hoạt. Nhân nhờ linh mà con người hội thông được cùng vũ trụ, nhờ bất ý, (Trung lập nhi bất ý). Không ý vào Thiên hay Địa để mê tín dị đoan hay coi Cửa trọng hơn Người, mà vẫn giữ được vai trò Nhân chủ, mà muốn tự Chủ được thì phải Tự Lực, tự Cường, có vậy mới làm chủ được chính Mình mà sống hòa không những với mọi người mà cả vũ trụ nữa. Có làm chủ được chính Mình thì mới có thể làm Chủ Gia đình và Đất nước mình được. Cha ông đã nói " Vi Nhân nan hĩ : làm Người khó lắm " là vì phải tu Nhân luyện Trí thường xuyên .

Nhân và Nghĩa đều linh, vì khi có lòng Nhân thì dù bất cứ Lúc nào, Nơi đâu và ở với Người nào, Tạo vật nào, ta cũng kính trọng và yêu thương được, " **kết thân** " với nhau được. Cũng vậy khi đạt Nghĩa là **bổn phận đối xử Công bằng** với nhau thì nơi Đâu Lúc nào, với Ai thì ta cũng " **sống Hoà** " với nhau được, mà Hoà là cùng đích của sự sống, vì là **nền tảng của hạnh phúc ở đời**. Xưa nay người ta bàn nhiều về Nhân Nghĩa, và nhiều khi có Nói mà chẳng có Làm, thậm chí cổ võ Nhân Nghĩa mà làm điều bất Nhân và bất Nghĩa, khiến cho người ta ghét lây cả Nhân Nghĩa, nhắc tới nghe nhàm tai.

Vạn vật đều phát ra những tần số khác nhau, vật đặc có tần số thấp, vật nhẹ có tần số cao, cũng như năng lượng đều được truyền đi theo làn sóng. Những Tần số giống nhau thì giao thoa cộng hưởng với nhau. Nếu Lòng ta có Nhân, Trí ta có Nghĩa thì sẽ phát ra những tần số đồng bộ với tần số của Tổ tiên lưu linh khắp chốn, nên ta bắt gặp được mà hội thông được với Hồn Thiêng Sông Núi. Nhờ " **Đồng thanh tương ứng đồng khí tương cầu** " mà tần số chúng ta bắt gặp được Hồn Thiêng Sông Núi, khi đó gây ra Cộng hưởng, làm cho Nhân Nghĩa tăng thêm sức mạnh, chúng ta được soi sáng hơn và yêu thương nhau hơn, đó là trợ lực là điểm tựa cho sự kết đoàn toàn dân được vững bền hơn. Ta thường hay cầu xin Hồn thiêng Sông Núi soi sáng và độ trì cho là vì vậy.

Với Huyền thoại Tiên Rồng, với Hồn Thiêng Sông Núi trên, nhiều bạn trẻ tân học có thể hỏi sao lại không nói thẳng ra, mà phải đặt ra những huyền thoại cùng các biểu tượng, đồ hình và số độ lôîi thôi và khó hiểu như vậy? . Thưa: Tổ tiên chúng ta ở vào thời cách nay ít nhất là 12 ngàn năm, là lúc Trục giác còn mạnh, nhưng Lý trí con người chưa phát triển, chưa biết dùng lối phân tích và tổng hợp như hiện nay. Nhờ trục giác mạnh mà các ngài đã trực thị và cảm nghiệm được những vấn đề cốt tuỷ về Nhân sinh và Vũ trụ. Các ngài đã dùng biểu tượng, đồ hình, số độ, cùng các huyền thoại như Ngọc Long Toại, Tiên Rồng cùng các huyền thoại trong Kinh Hùng (được triết gia Kim Định trích trong Lĩnh Nam chích quái), với các cổ nghệ như cây Phủ Việt, cái tróc, cái đỉnh, cái giã. . ., các đồ hình như Thái cực viên đồ, đồ hình và số độ của Ngũ hành, của Việt tinh, Hà đồ Lạc thư . . làm phương tiện diễn tả (để tổng hợp từ các cặp đối cực) triết lý Nhân sinh và Vũ trụ để lưu truyền cho con cháu mai hậu. Tuy khó hiểu với những người quen sống theo lý trí thời nay, nhưng chúng là những nền tảng không thể lay chuyển được, những thứ đó khó bị xuyên tạc như các Kinh điển của Khổng giáo đã bị

nhà Hán biến thành bá đạo, vì Kinh Điển chỉ có nội dung quá cô đọng, có thể giải thích nhiều cách khác nhau nên bị cạo sửa xuyên tạc. Còn nếu có bộ số huyền niệm 2 - 3 , 5 vững như bàn thạch của nền Văn hoá Đông Nam với ý nghĩa của nó, thì nền tảng này như các bộ neo cài con thuyền không thể di chuyển đi nơi khác được. Văn gia thì hiểu sâu, Chắt gia thì hiểu nông, chúng ta phải làm sao cho mọi con Dân Việt phải nắm vững được tinh hoa Nguồn gốc của Tổ tiên, tức là Hồn thiêng Sông Núi, vì để mất Gốc bị phân hoá thì đất nước sẽ tan tành. Bốn phận chúng ta là phải tìm hiểu di chỉ của Tổ tiên để phục hoạt, đào sâu và trình bày rõ ràng Minh triết mà Tổ tiên đã dày công xây dựng đã gởi gắm lại cho chúng ta để tồn tại và phát triển, chứ chúng ta cho là thứ đã lỗi thời, không hợp với chúng ta, mà bỏ mất những tinh hoa, nền tảng của Minh triết Việt phải mất hàng trăm thế kỷ mới kết tinh được thì không những uổng quá và gây ra tai họa. (1).

Vào thời khoa học phát triển con người quen sống với lý trí, cái gì cũng phải rõ ràng khúc chiết, nên khi gặp những vấn đề thuộc Tâm linh như Thần linh, Tình yêu bao la, như Huyền thoại thì lại chối bỏ. Ta nên phân biệt Thế giới Tâm linh là thế giới của **Tình Yêu** là lãnh vực u linh man mác, **bao la** không có gì rõ ràng cả, chỉ có thể cảm nhận mà không thể chứng minh, còn **Lý** là lãnh vực của những gì rõ ràng khúc chiết, nên **hữu hạn**, có thể chứng minh theo lối khoa học. Một con người toàn diện là con Người phải đầy Tình (thuộc Tâm linh như Tình yêu bao la của người Mẹ) và đủ Lý (tức là chu tri). Khi con Người đánh mất Tâm tình trở thành con Người Duy Lý một chiều, vì thiếu nguồn Tình nên chỉ biết dùng mưu gian và thủ đoạn và nanh vuốt để cướp giết mà tàn hại nhau gây tai họa cho xã hội!

IV.- Giữ Hồn Thiêng để “ Đồng quy nhi Thù Đồ “

Trước đây nước ta có Tam giáo Đồng nguyên, Tam giáo đều học chữ Nho, học Kinh điển về Tu, Tề Trị, Bình, nên chữ Nho mặc nhiên là cái văn tự chung của Dân tộc, chữ Nho cũng là văn tự để viết kinh điển và Đạo lý của Tam giáo. Để phát triển bản sắc riêng, Phật xuất thế vào Chùa ngồi Thiền để tìm đường giải thoát, Lão bài trừ Nhân Nghĩa, lại cũng xuất thế lên núi tu Tiên, còn Nho thì theo con đường xử thế, lấy Nhân Nghĩa mà lãn lừng vào con đường Tu, Tề, Trị, Bình.

Tinh hoa của Nho giáo là Nhân, Trí, Dũng, của Phật giáo là Bi, Trí, Dũng, còn Lão thì bài trừ Nhân Nghĩa, quyết lên núi tìm cách huyền Đồng cùng Vũ trụ để một mình thành Tiên. Nhờ có điểm đồng quy trong việc học Kinh Điển Nho giáo cũng như dùng chữ Nho để Viết kinh kệ hay đạo lý, cùng tinh thần bao dung của đạo giáo, nên thường ngày các tôn giáo vẫn tôn trọng nếp sống riêng biệt của nhau, đến khi có ngoại xâm thì cả ba đều lãn lừng ra chống giặc. Sau này lại có thêm Kitô giáo với Bác ái, Công bằng và Tha thứ. Các Danh xưng Nhân, Trí, Dũng, Bi, Trí, Dũng, Bác ái, Công bằng và Tha thứ tuy có khác nhau, nhưng nội dụng vẫn là lòng thương yêu bao la với lẽ ăn ở công chính ở đời, các tôn giáo nhỏ khác cũng chứa tinh túy nhân sinh, đây là điểm Đồng quy của nhân loại, được gọi là **Tiềm thức cộng thông, có nguồn gốc từ Nguyên lý Mẹ**. Các tôn giáo khác trên thế giới đều đồng quy vào một điểm, tượng trưng bằng huyền số 3, được gọi là Vạn giáo nhất lý.(Được bàn ở bài Vạn giáo nhất lý. Kitô giáo cũng có cơ cấu như nền văn hoá Đông Nam)

Thế nhưng, khi phân tán lập nghiệp ở những địa phương khác nhau, thì Đạo lý có những danh xưng khác nhau, vì không hiểu rõ nội dung của nhau, nhiều người hiểu lầm, không chấp nhận giá trị của nhau, do đó mà có sự hiềm khích tôn giáo, vì họ chỉ để ý đến bước Thù đồ mà quên đi Đổng quy. Vì phải lấy những bước Thù đồ để phát triển bản sắc, mà quên đi Đổng quy nên Dân tộc ta bị phân hoá như ngày nay. Trong những Đạo lý trên thì Nho giáo là lâu đời nhất, phổ biến và gần gũi hơn với mọi thành phần trong dân tộc. Nho không phải là Tôn giáo, mà là một Đạo lý Nhân sinh, cũng là Đạo trường chung của Đông Nam Á, được khởi nguyên từ nền Văn hoá Hòa Bình cách nay 12 ngàn năm đến 30 ngàn năm.

Về bước thù đồ. Vì nhân loại phải phân tán ra ở những địa phương khác nhau để sinh sống, (hình ảnh tháp Babel), có những sinh hoạt khác nhau, nên đạo lý cũng có hình thức và danh xưng khác nhau. Về Nho giáo đối với văn gia thì bảo là Nhân, Trí, Dũng (do Trương Dung) hay còn gọi là Hồn Thiêng Sông Núi, còn chất gia thì bảo " Tình Nghĩa Đổng bào (Tình Mẹ bao la như Biển Thái Bình dạt dào, thuộc Nguyên lý Mẹ) và lối sống " Phải Người phải Ta " cũng như cách hành xử mọi việc thì theo tinh thần " Chín bỏ làm mười ". Phật giáo thì tu Bi, Trí, Dũng, (nhờ Hỷ xả). Kitô giáo thì luyện Bác ái, Công bằng và Tha thứ (cũng là cách biểu hiện của Dũng), các Tôn giáo khác cũng vậy.

Về điểm Đổng quy thì những người trong các tôn giáo hay không tôn giáo, cũng như những người ít hay thất học đều có thể đi về **tiềm thức cộng đồng của Nhân loại** (qua 3 Sơ nguyên tượng Tình Mẹ, Tình nghĩa Vợ Chồng và mối Giao liên Hoà xử thế) để hiểu nhau, đó là: **Yêu thương mọi người và cả vạn vật, ăn ở hai chiều có Đi có Lại công bằng mà sống hòa với nhau, vì con người ai cũng còn bất toàn nên phải tha thứ cho nhau khi vấp phải lỗi lầm, nếu cứ bất hòa với nhau thì chỉ đem khổ đau cho nhau, chắc không ai từ chối được những giá trị cần thiết phổ biến dễ hiểu này.** Vì các văn gia phải công thức hoá cho ngắn gọn, cho văn hoa, thành ra có những danh từ khác nhau làm cho khó hiểu nhau hơn.

Đừng nên tự hào về phần tốt đẹp cho là duy nhất của mình mà khinh chê giá trị của người khác, tôn giáo khác, việc này phản lại tinh thần Tôn giáo của mình, dẫu con người có " chí thiện " mấy thì cũng chỉ ở mức tương đối mà thôi mà không thể đạt tuyệt đối được. Con người của Tôn giáo chân chính nào cũng có Lòng rộng Trí sâu, người Duy lý hẹp hòi chỉ thấy được một khoảng nào rõ ràng về phía trước, còn phần u linh man mác kiểu Thần linh thì không. Với những thứ như huyền sử, như Tình yêu bao la, cho là không rõ ràng như khoa học nên chối bỏ. Khoa học tuy bao la nhưng vẫn là phần nhỏ trong vũ trụ, tuy khoa học một mặt đi vào thế giới vô cùng nhỏ, và mặt khác cũng đi vào vũ trụ bao của không gian, nhưng làm sao dùng khả năng suy tư mà cảm nghiệm được sự bao la của lãnh vực Tâm linh? Một bên Đa bên kia Nhất, hai đường ngược chiều nhau, phải làm sao cho Nhất Đa phải là Một hoà hợp mới đạt Đạo. Đó là công trình làm cho triệt Thượng và triệt Hạ được giao thoa mới đạt Minh triết.

Đối với nhân dân VN bây giờ, tuy không ai chê Nhân trí, Dũng, nhưng khi nói đến Nho giáo thì nhiều người khinh khi, cho đã lỗi thời, vì có sự ngộ nhận với Nho bá đạo của Tàu, là thứ què mùa và lạc hậu và Nhân Nghĩa cũng là việc khó thực hiện nên tránh né.

Khi nói đến Phật giáo thì có một số người không ưa, khi đề cập tới Kitô giáo thì có người lại cho là Đạo giáo của Tây phương. . , đó là những ngộ nhận gây ra phân hoá..

V.- Hồn Thiêng là “ Nguồn Gốc Dân tộc “

Chúng ta nên nhớ Nhân Trí, Dũng là Hồn thiêng Việt tộc gốc ở Đông nam Á, Bi, Trí Dũng là Hồn thiêng gốc ở Ấn Độ, và của nhiều nước Đông Nam Á trong đó có Việt Nam, Bác ái Công bằng và Tha thứ là Hồn Thiêng gốc Cận Đông và Tây phương, nhưng tất cả đều là Hồn Thiêng của Nhân loại với nhiều sắc thái khác nhau. Nay ta đã có cả 3 thứ Hồn thiêng đó, đáng lẽ ta phải linh hơn, chỉ vì bỏ gốc Tâm linh (nguồn Tình: Bản tính đồng nhiên của nhân loại), mà đa số đã mất linh, nên chia rẽ nhau trầm trọng, thật là chuyện ngược Đạo đạo Trời.

Hồn thiêng Sông Núi là linh khí, là bảo vật của Việt tộc, là cái Gốc Tình thần được kết tinh trong môi trường Nông nghiệp. Tổ tiên chúng ta luôn bám sát vào thiên nhiên vào thời tiết để sinh tồn và phát triển và phải qua thời gian dài ít nhất hàng nghìn thế kỷ qua lối sinh hoạt, phong tục tập quán, và suy tư mới kết tinh thành Văn hoá Thái hòa được, tất cả đã đã được thấm nhập vào huyết quản của người dân, vì vậy không thể thay thế bởi một nền văn hoá khác môi trường một cách dễ dàng, ví như nền Văn minh Du mục. Do hai nếp sống khác nhau mà Văn hoá cũng khác nhau: Văn hoá Nông nghiệp thì gần với Thiên nhiên, trọng Tình hơn Lý mà Tình Lý tương tham không thể tách rời, Văn minh Du mục ở nơi đô thị, trọng Lý hơn Tình, có khi lại Duy Lý một chiều. Hai bên có cái chung và cái riêng: Cái chung là Bản tính đồng nhiên của nhân loại, và cái riêng là Môi trường sống với lẽ lối sống khác nhau cũng như thực phẩm khác nhau. Thực phẩm cũng một phần ảnh hưởng đến nếp sống con người, người Du mục ăn thịt nhiều thì dữ dằn hơn, còn người Nông nghiệp ăn rau cỏ nhiều thì hiền lành hơn, khoa học đã chứng minh được điều đó.

Khi tiếp xúc với nền Văn hoá khác, nhiều người thấy Văn minh người ta chói lòa quá, muốn lấy cái Ngọn học hỏi được của người, bứng cái Gốc của mình mà thay thế vào, đây là cái lầm chí tử, vì nền Văn hoá hay Văn minh nào cũng có cái Gốc cái Ngọn của nó, cùng với Dân tộc sống theo nền Văn hoá hay Văn minh đó và môi trường đó mới xây dựng nên xã hội phồn vinh. Đem cái Ngọn Người ngoài thay cho Gốc mình, bên Mình bên Người đều thiếu Gốc, nên “ Gốc mình ” “ Ngọn người ” đều héo khô, Ngọn Người thiếu Gốc chỉ có thể thác vào Gốc Mình mà không thể thay như ý kiến của Cụ Phan Chu Trinh. Cụ thể mình phải giữ lấy cái Gốc Đông bào, cùng với tư cách Nhân chủ biết cách Sống hòa với nhau mà quy tụ lại với nhau, cùng nhau học hỏi tinh hoa của Người nhất là Khoa học kỹ thuật thì mới mong có đủ điều kiện để vươn lên được.

Khi người Tỵ nạn nhập cư vào một nước khác, đầu cùng văn hoá cũng phải mất một thời gian dài mới mong hội nhập được, huống chi là nền Văn hoá khác. Đành rằng ta có thể học những điều hay phù hợp, nghĩa là có chọn lọc của người ngoài để bồi bổ thêm Gốc của mình, chứ không thể thay Gốc của mình. Vì thế mà khi mất Gốc hay thay Gốc thì dễ bị “ lạc Hồn “: tức là đánh mất Hồn thiêng, nếu có bứng được cái Gốc mới thay vào mà Hồn mới chưa đủ thời gian để bén rễ được thì cũng chưa linh, nguồn

Tình sẽ phai, lối sống, phong tục tập quán cũng xa lạ làm cho chất keo sơn gắn bó Đồng bào với nhau mất hết khả năng nối kết, nên Dân tộc bị rã rời ra từng mảnh. Khi cứu nước, đáng lẽ phải trở về Gốc, về nơi gần nhất của mình, mà phục hoạt lại tinh hoa của dân tộc trước đã, lại đôn đáo tìm cách cứu nước đường xa, bỏ quên cái Gốc, thành ra cái khôn người ta thì chưa học được (nhất là khoa học kỹ thuật), lại ăn phải cái bã độc được “ Duy Lý một chiều “ của cá nhân chủ nghĩa vô trách nhiệm mà đình nhau cùng chết đuối trong lỗ chân trâu!. CSVN đã đình nhân dân VN chết đuối trong lỗ chân trâu gần thế kỷ!

Cứ xem Nước Nhật và Nam Hàn họ cùng có gốc Văn hoá như nước ta, họ cũng đi học văn minh kỹ thuật của nước ngoài mà họ vẫn giữ được tinh hoa Gốc Nho của Nước nên mới Tiến bộ vượt bậc (cứ xem các bộ phim lớn của Nam Hàn cũng như công trình canh tân của Nhật thì rõ). Vì cái học được là Duy Lý một chiều nên đánh mất Tinh Người, “ chỉ sống theo cách “ phải Ta mà không phải Người “ là nguồn gốc của sự bất công, nên bị phân hoá! Tinh hoa Văn minh vật chất Tây phương là Khoa học kỹ thuật thì hiện rõ ai cũng thấy, còn văn minh Tinh thần lại nằm lẫn sâu bên trong Dân tộc và Cơ chế xã hội của họ, không lưu tâm thì khó thấy, nhưng là phần nền tảng cần phải học trước tiên. Ta không thể học hớt cái Ngọn của họ là vì vậy.

VI.- Môi sinh tinh thần vươn lên “ Hồn Thiêng Việt “

Theo Lạc Thư của Tổ tiên Việt thì thế giới Hiện tượng này là thế giới Tương đối được đan kết bởi cặp đối cực như: Số chẵn và số Lẻ, Gần và Xa, Dễ và Khó, Đơn giản và Phức tạp, Tục và Thanh, Thường thường và Phi thường, vô cùng Nhỏ và vô cùng Lớn, Tinh vi và Vĩ đại, Hữu hạn và Vô biên, Tương đối với Tuyệt đối, cũng như Âm Dương trong Thái cực viên đồ. . . Điều này rất dễ hiểu, trong cái To, cái Phức tạp đều được đan kết với cái Nhỏ, cái Đơn giản, mọi vật trong vũ trụ đều chứa nguyên tử điện tử, cái Nhất chứa cái Đa.

Cái Dễ, Đơn giản, Thường thường thì ở gần, nhờ nhận chân được điều đó mà ta có những bàn nhún giúp con người vươn lên tới cái Khó, cái Phức tạp, cái Phi thường là những cái ở xa, và khó thực hiện. Nhờ nhận thức này mà đường lối vi nhân của Tổ tiên ta là những lối sống thực tiễn, đơn giản, khả thi và phổ biến cho toàn dân.

Đây là cuộc vượt thoát từ cái Thường thường để vươn lên cái Phi thường, để được siêu việt như cái tên Việt của Tổ tiên. Mọi người phải bắt đầu từ những cái Gần tới cái Xa, những cái Nhỏ vươn lên cái To, từ cái Dễ làm nên cái Khó, từ cái Thấp nhảy từng bậc lên cái Cao, từ cái Bất toàn cải tiến mãi cho ra cái Hoàn hảo, từ cái Thường thường làm cho toát ra tinh thần Phi thường như Ông Bàn Cổ, thánh Phù Đổng, thánh Gandhi, như bà thánh Mẹ Têrêsa Calcutta . . Con đường này thường quá, nếu không kiên trì xây dựng cho nổi đình nổi đám được thì lại khó thấy, do không đủ đức Dũng để kiên trì thì không làm nổi, Đó là lý tất nhiên, muốn đi Xa thì phải bắt đầu từ Gần, muốn cái To thì phải làm từ cái Nhỏ, muốn thực hiện cái Phức tạp thì phải làm cái Đơn giản trước, khi chưa đạt cái To, cái Phức tạp, cái Phi thường thì ta chưa thấy được hiệu quả của việc làm, chứ cứ đeo đuổi cái To, cái cao mà không làm cái Nhỏ cái Thấp là vọng tưởng, vì việc gì cũng vậy không thể làm tắt! . .

VII.- Lối Vi Nhân “ lên Non xuống Biển “ của Tổ tiên Việt

Công việc này gọi là “ **vi Nhân**: làm Người “, mà “ **vi Nhân nan hĩ**: làm Người khó thay !”. Có người sẽ hỏi đã là Người, sao còn phải Làm Người nữa.? Thưa: vì con người còn bất toàn, “ **đang thành, sẽ thành** “, nên phải luôn **vi Nhân** suốt đời, chỉ có Đức Phật mới “ **đã thành** “. Khó là vì con người phải biết cách dàn hoà hai cách sống ngược chiều Lên Non và Xuống Biển sao cho hài hoà để đạt Minh triết mới sống Hòa với nhau ở Đời được.

1.- Lên tận Non cao để tu “ Đạo Nhân “ hay là “ đội Trời “

Muốn đạt Đạo Nhân thì phải tìm nơi vắng vẻ như lên Non, ngồi yên tĩnh trầm tư, xoá bỏ những ưu tư rắc rối hàng ngày mà nuôi dưỡng lòng yêu thương mọi người và muôn loài, Nho bảo là “ **Đôn hồ Nhân, cổ năng ái** “, hay ít nhất mình cũng phải để dành ít thời gian yên tĩnh mỗi ngày hay ít nhất trong tuần, có dăm phút im lặng xét cách sống của mình có “ **phải người phải Ta** “ hay không, nhiều người ở các nước kỹ nghệ văn minh, công việc làm ăn bận bịu quá có khi không có giờ nghỉ, nói gì đến thì giờ ngồi yên tĩnh, họ luôn sống trong môi trường Động mà quên Tĩnh thì lẽ tất nhiên mất cân bằng, nếu quá căng thẳng có khi bị bệnh tâm thần.

Khi tu thân, Nhà Nho bảo: **Định nhi hậu năng Tĩnh, Tĩnh nhi hậu năng yên, yên nhi hậu năng lý, lý nhi hậu năng đắc**: Có bất động (still) và yên lặng (Silent) thì mới định được, có định thì mới tĩnh được nghĩa là không bị chia trí (không bị Tâm viên ý mã: cái tâm mình giao động như vượn chuyền trên cành cây hay ý mình chạy rong như ngựa phi), khi Tĩnh thì mới yên lòng mới định tâm mà tư lự nghĩa là thanh lọc Tâm Trí cho sạch, để vén màn vô minh mà đạt Đạo Nhân.

Còn Dịch thì bảo: **Dịch vô tư, vô vi dã, tịch nhiên bất động nhi cảm thông thiên hạ chi cổ**: theo Dịch thì phải vô tư nghĩa là không suy tư, bỏ lý trí, vô vi là không nhân vi mà thuận theo thiên lý, ngồi yên lặng và bất động, mà cảm thông với cái lẽ (Thiên lý) của Trời Đất.

Còn Đức Khổng thì có tuyệt tú: **Vô ý, vô cố, vô tất, vô ngã**: nghĩa là bỏ lý trí, bỏ tánh cố chấp, bỏ ngay những thứ cho là tất định kể cả luân thường đạo lý, và bỏ những gì thuộc ngã chấp, tức là bỏ đi những thành trì do lý trí xây nên để đạt Đạo.

Nhà Phật thì ngồi Thiền bỏ Tham, Sân , Si, để vén màn vô minh mà giác ngộ qua 3 giai đoạn. **Giới, Định, Tuệ**: Giới là các giới răn cần phải được giữ đúng hầu thanh tẩy để cho tâm hồn được định, khi đó nhờ thiền mà đạt Tuệ giác tức là giác ngộ.

Để thấy bước đường dài và khó khăn của việc tu thân, chúng tôi xin nhắc tới “ cuộc trao đổi giữa nhà thần học Leonardo Boff của Brazil và Đức Đạt Lai Lạt Ma Tây Tạng ”. Nhà thần học hỏi: “ Cái gì làm tôi tốt hơn “?

Ngài Lạt Ma trả lời:

“Tất cả cái gì làm anh Biết thương cảm hơn. Biết theo lẽ phải hơn Biết từ bỏ hơn. Dịu dàng hơn Nhân hậu hơn. Có trách nhiệm hơn Có đạo đức hơn”. “Tôn giáo nào biến anh thành như vậy là tôn giáo tốt nhất”.

Cuối cùng ngài nói: “Hãy suy tư cẩn thận vì Tư tưởng sẽ biến thành Lời nói. Hãy ăn nói cẩn thận vì Lời nói sẽ biến thành Hành động. Hãy hành xử cẩn thận vì Hành động sẽ biến thành Thói quen. Hãy chú trọng Thói quen vì chúng hình thành Nhân cách. Hãy chú trọng Nhân cách vì nó hình thành Số mệnh, Và Số mệnh của anh sẽ là Cuộc đời của anh.... và ... ” Không có tôn giáo nào cao trọng hơn Sự Thật.”

Đó là cách vi nhân theo Phật giáo Tây tạng của Đức Đạt Lai Lạt Ma.

*Còn Kitô giáo cũng qua 3 giai đoạn: **purgatoire, unitive, illuminative** : Tẩy rửa mọi thứ rác rưởi xấu xa trong tâm trí cho được thanh sạch để kết hợp với Chúa hầu được nên Thánh .Thật ra công việc tu trì có nhiều phương pháp và phương pháp nào cũng đầy công phu, có thực hành mới cảm nghiệm và thể nghiệm được, đây là chỉ nói suông bằng miệng để gây ý thức mà thôi. Trong công giáo cũng có nhiều lối tu thân của các đảng thánh trong các Dòng, mỗi đảng có lối suy tư và chiêm niệm khác nhau. Bây giờ còn có một số nhà Thần học công giáo cũng đã đi sâu vào lối tu trì Đông phương.*

Tóm lại tất cả mọi lối tu đều phải bỏ cái “Có: Chấp “ để trở về với cái “ Không: Phá chấp” như lúc vừa mới sinh ra ĐỜI, vì Hữu sinh ư Vô: tất cả mọi cái Có đều được sinh ra từ cái KHÔNG. KHÔNG đây không phải là Không trong cặp đối cực Không / Có, mà KHÔNG là Lân hư của Lão, Chân như hay Chân không diệu hữu của Phật, đạo Trống của Việt. ..Đây là hành trình lên Non của Tổ tiên Việt để đạt Đạo Nhân, Nho gọi là “ Cao minh phối Thiên hay đội Trời “, tức là triết Thượng.

2.- Lặn sâu xuống biển sâu để luyện “ Đức Trí “ hay “ đạp Đất “

Tức là khi ra sống ở Đời thì phải tìm cách khám phá vũ trụ vật chất để phát triển Lý trí trong mọi lãnh vực để nâng cao đời sống vật chất và tinh thần. Ngày nay ta phải đi sâu vào các lãnh vực về khoa học Nhân văn, khoa học tự nhiên. . . để khám phá ra những định luật trong thiên nhiên, hầu nương theo đó mà thủ đắc nhiều thứ tức là có được mọi thứ như: kiến thức, quyền lực, địa vị, của cải, danh vọng . . Trong lãnh vực nào cũng phải đi rộng và sâu vào để được Chu Tri, hầu tránh cảnh phiến diện. Kiến thức phiến diện gây ra ngộ nhận làm cho xã hội rối loạn. Hành trình này còn gọi là lặn xuống biển sâu hay “ bác hậu phối địa hay đạp Đất “ hay Triệt Hạ. Đông phương chúng ta không sao phát triển Khoa học kỹ thuật được, nên ngủ mê trong tình trạng lạc hậu, không phú quý không đạt Lễ Nghĩa được

3.- “ Ở Đời “ sao cho “ Triệt Hạ và triết Thượng giao hòa “

hay “ Tình Lý tương tham “

Làm việc gì cũng phải có điểm đi và điểm đến . Khi sống “ ở đời “ con người phải xuất phát từ ngay nơi con Người mình ở Nơi Đây và Bây giờ theo Hiện tại miên trường mà vươn lên, nghĩa là lúc nào cũng sống sao cho được sung mãn trong Hiện tại, Hiện tại

triền miên, không níu kéo Quá khứ, không vọng tưởng ở Tương lai. Hiện tại có kèm theo kinh nghiệm chọn lọc của Quá khứ và hoài vọng được định hướng muốn thực hiện ở Tương lai. Khi lên Non thì phải đi vào Tâm, tức là nguồn Tình, mà lúc xuống biển thì khởi phát từ Trí để đạt Lý, khi ở đời thì phải hành xử sao cho Tâm Trí hay Tình Lý hay Nhân Nghĩa giao hòa. Mục tiêu của con Người ở Đời là : **Hoàn thiện mọi việc từ nhỏ tới lớn và hoàn thiện mọi mối giao liên**, trước tiên sao cho chính con người mình đạt được lối sống “ Tình Lý tương tham “, không duy Tình hay Duy Lý, được vậy, mình mới lập được mối liên hệ hoà với mọi người trong gia đình, trong cộng đồng, và ngoài xã hội. Không đạt được hai mục tiêu trên thì cuộc đời trở nên vô nghĩa vì phải sống trong cái bất hoà gây đau khổ cho chính mình và tha nhân.

Nho (Việt) không Xuất thế mà Diệt dục như Phật Lão, không Nhập thế theo Đa dục như Tây phương, mà là Xử thế theo lối Quả dục là lối sống chiết trung giữa Diệt dục và Đa dục, nghĩa là lối sống cân bằng “ Tiết độ “ , luôn giữ sao cho lối sống được ở trong trạng thái quân bình động, để sao cho cuộc sống được sung mãn và có sinh thú, mà không lạm dụng (thiếu và thừa) nhiều thứ như Đa dục và Diệt dục.

Lúc về già tức là lúc đã có một số kinh nghiệm lên Non và xuống Biển, nghĩa là đã biết sự Đời thăng giáng, nay phải chuẩn bị cho bước về Quê của xứ VÔ với bàn tay không như lúc mới lọt lòng Mẹ. Các tôn giáo thì lo “ độc thiện kỳ thân “ từ lúc còn nhỏ, còn Nho thì sau khi đã lăn lộn vào đời làm cho cuộc sống có ý nghĩa, xã hội yên hàn, đến lúc về già mới lo phá chấp để trở về tay không với vô ngã. Không có tay không thì không vào cửa hẹp được, như con lạc đà phải trút bỏ hành lý trên lưng mà qua cửa hẹp. Việc dẹp bỏ “ lâu xây của lý trí : Ý, Cố, Tật, Ngã “ tức là cái ngã đã bám sâu vào Trí lâu ngày, vì là cái Hữu hạn của lý trí không thể mang theo vào Vô biên, nên phải tìm cách xoá bỏ hết.

Nếu nhận thức rõ được thế giới hiện tượng tương đối thì ta có thể tìm ra lối thoát, đó là sự đan kết uyển chuyển giữa cái Thực và cái Hư, giữa cái Có và cái Không, . . . nên ráng hiểu và vui lòng chấp nhận thế giới hiện tượng là thế giới vô thường, mọi vật biến chuyển không ngừng, nay có mai không, ta không thể bám trụ vào cái biến đổi để mà ôm lấy đau khổ. Được, Mất, Có, Không là chuyện thường tình, không ai có cách gì kìm hãm níu kéo lại được, cả đời đã chấp, nay muốn về Quê nhẹ nhàng thì phải phá, Tổ tiên chúng ta đã bảo: “ **Thực nhược hư, hữu nhược vô**: Thực mà dường như ảo, có mà tựa như không “. Không thể chống luật Trời, nên tốt nhất là vui lòng thuận theo cho xuôi chèo mát mái.

Đến lúc già phải tập luyện cái tánh biết vui lòng “ chấp nhận: acceptation “ mọi thứ đến với mình, “ không kháng cự: non resistance” , “ không phản ứng: non reaction” , “không phán đoán này nọ: non judgement”, không phản uất (non resentment) hãy buông lời, đừng nuối tiếc vẫn vương giúp cho cuộc đời thanh thản, an nhiên tự tại, để cuộc sống nhẹ nhàng như Gió thoảng trên không (Thiên) , như Nước chảy lững lờ dưới suối vắng (Địa) , khi đạt trạng thái hoà đồng với tiết nhịp vũ trụ (Nhân) thì bước đường về Quê sẽ nhẹ nhàng. Đó là cuộc sống Phong (gió) Luru (nước) . Cả đời gian khổ, đến khi về già được sống Phong Luru mà vui về về Quê thì có gì diệu nghệ bằng.

VIII.- Nội lực của “ Nhân Nghĩa “ hay “ Hồn Thiêng Dân tộc “

Nếu toàn dân cùng giúp nhau tu dưỡng Đạo Nhân đến mức độ yêu thương được cả kẻ thù thì đạt “ Chí Nhân “, và toàn dân đồng thời thi hành Đức Nghĩa rộng khắp, nghĩa là người nào cũng hành xử công bằng tương đối với tất cả mọi người thì đạt “ Đại Nghĩa “, “ Chí Nhân và Đại Nghĩa “ là Linh hồn của Dân tộc, không thể coi thường. Trong thời gian cấp tốc, chúng ta cũng có thể Vừa Học Vừa Làm để tu Nhân luyện Nghĩa.

Nhờ Chí Nhân và Đại Nghĩa mà Tổ tiên chúng ta đã có đủ Nội lực mà đã gần 5000 năm kiên cường chống lại kẻ thù truyền kiếp phương Bắc to lớn và mạnh hơn mấy chục lần và Đế quốc Pháp vẫn minh có vũ khí tân tiến hơn nhiều. Nhưng khôn nổi khi đã kiệt lực trở về đời sống độc lập hàng ngày lại bị hoàn cảnh “ Cái khó bó cái khôn “ câu thúc, bận lo việc cơm áo hàng ngày đến đứt hơi, đành lãng quên tu dưỡng Nhân Nghĩa, khiến ngày càng vơi dần sinh lực, nên mới bị Lạc Hồn Thiêng Sông Núi, bỏ “ Tình Lý tương tham “, đi học theo cái dở “ Duy Lý “ một chiều của người ngoài mà tan ra từng mảnh, không nhìn rõ nhau là Đồng bào được nữa, mỗi người cát cứ một góc Trời cô đơn, bệnh của Dân tộc là bệnh anh hùng, anh hùng cô độc một cõi, chỉ có ta hay ta giỏi, người khác trong Dân tộc thì dở thì sai, người ngoài ở xứ văn minh mới đáng khâm phục, Tổ tiên chúng ta có vô vàn anh hùng liệt sĩ hiền nhân quân tử, mà ta bỏ quên, ngày nào chúng ta cũng kính một đấng Thánh, thế mà vẫn không yêu nhau, chấp nhận nhau được, cứ bức xúc, trách cứ bởi móc kẻ khác không giống mình cho hả cơn bức xúc, bệnh vọng ngoại ý lại bắt đầu từ đây, làm chính trị mà cứ trông chờ đèn xanh đèn đỏ, mà không lo tu dưỡng nội lực thì là vọng tưởng! !

IX.- Hậu quả của cuộc sống “ Tàn Nhân Hoại Nghĩa “

Ta hãy đọc vài dòng trong Bình Ngô đại cáo để thấm thía cảnh những con Người CSVN và các nhà cầm quyền Bá đạo Tàu “ bại Nhân nát Nghĩa “:

**Bọn gian tà còn bán nước cầu vinh,
Nướng dân đen trên ngọn lửa hung tàn,
Vùi con đỏ xuống dưới hầm tai vạ.
Chước dối đủ muôn nghìn khoé,
Ác chừa “ hơn sáu “ (1) mươi năm.
Bại nhân nghĩa nát cả cà khôn,
Nặng khóa liêm vét không sơn trạch,**

(1) : Xin phép sửa hai chữ cho hợp với hoàn cảnh hiện nay

(Bình Ngô đại cáo: Nguyễn Trãi)

Vì lạc Hồn Thiêng Sông Núi mà bại Nhân nát Nghĩa, nên đảng CSVN đã làm tan nát cả giang sơn, CSVN đã bóc lột toàn lực cổ võ lòng Hận thù và hành động hung bạo, giết cướp đồng bào, đem Dân tộc trở về thời man rợ, kết quả con đường “ Thiên đàng trần gian chỉ

là thiên đường mù “ đã làm giáng cấp con người, phá tan Đất nước bằng trăm ngàn gian kế. Còn người Quốc gia tuy khá hơn nhưng cũng còn “ phai Nhân lạt Nghĩa “ , nên sinh ra anh hùng cô độc, cứ kêu gào đứt cổ đố hòng mà chưa cùng ngồi lại với nhau được. Chưa có Đạo Nhân thì chưa có hấp lực chạy lại cùng nhau mà chung Lòng chung Trí tính toán mọi việc, chưa có Đức Nghĩa thì không thể sống xí xỏ mà hòa với nhau mà lo việc nhà việc nước, đừng có ảo tưởng về cây đũa thần ở xứ xa xôi. Nhiều người trong chúng ta nghĩ rằng Tổ tiên chúng ta là quê mùa lạc hậu, nhưng đã ai hiểu được tận tường và áp dụng hiệu lực “ **Chiến lược Chí Nhân và Đại Nghĩa, cùng như chiến thuật “ Dĩ Nhu thắng cương, dĩ Nhược thắng cường** “ của cha ông, trong hoàn cảnh đất nước chúng ta ở cạnh một nước khổng lồ hung hiểm nhất thế giới! Từ thời Vua Lê Lợi, mưu thần Nguyễn Trãi và vua Quang Trung tới nay chưa ai làm nổi.

X.- Con bệnh Nội thương

Nếu không tin Tổ tiên thì chúng ta thử đề ra một chiến lược và chiến thuật hữu hiệu hơn, ngoài cái phương cách mau và dễ là dùng pháp luật mà hòng cột mọi người lại thành một đồng và dùng tiếng keng để thôi thúc mọi người làm việc chung như các chế độ độc tài!

Tuy tình trạng con Người và xã hội thời nay rất phức tạp nhưng nan đề con Người chỉ tóm gọn lại có 2 chữ: BẤT NHÂN, và nan đề Xã hội cũng chỉ có 2 chữ BẤT NGHĨA gây ra BẤT CÔNG. Nhân là Lòng kính trọng, yêu thương và tương dung, là keo sơn gắn bó mọi người lại với nhau, tức là gốc của sự đoàn kết quốc gia, Nghĩa là lễ ăn ở công bằng giúp mọi người biết cách hành xử hai chiều” Phải Người phải Ta “ mà sống Hòa với nhau, có hòa thì mới có thể ngồi lại với nhau mà lo việc chung. Nan đề của nhiều nước trên thế giới vẫn còn là lối sống Duy Lý một chiều “ phải Ta mà không phải Người “ nên gây ra bất hòa !

XI.-Những Thầy lang đi chữa bệnh

1.-Ngày nay chúng ta thấy có nhiều người vì nhiệt tâm và quá bức xúc nên viết bài đả kích Việt Cộng cũng như những người bất đồng chính kiến rất hăng hái, viết lách để nêu lên cho rõ cái tội ác cái lỗi lầm của CS cũng như làm sáng tỏ vấn đề là điều cần, nhưng nếu chỉ viết những điều nghiêng về “ phá hoại”: mà không lưu tâm tới “ xây dựng” thì là một thiếu sót lớn vì “ Phá hoại thì dễ như đốt lông, mà xây dựng thì khó như lên trời”, cứ xem những công việc của CS, chỉ cần một số năm, CSVN đã phá tan cả con người và đất nước, qua 36 năm mà CSVN đã xây dựng được gì nền tảng cho quốc gia, ngoài những công trình ăn chơi làm giàu cho đảng viên và đảng?. CSVN hô hoán Việt Nam bây giờ đổi mới rồi, nhưng mà đổi theo chiều hướng thương luân bại lý và dùng nanh vuốt để hãm hại đồng bào mà làm giàu riêng, thì chỉ là đổi mới theo Tham tàn và Cường bạo!

Có hai điều làm chúng ta quan tâm, khi viết để làm sáng tỏ vấn đề không nên dùng những lời quá bức xúc làm thương tổn nhau, ngay với kẻ thù, chúng ta cần đề cử ngõ cho một số người do Lòng Yêu nước bị lừa có cơ trở lại với Dân tộc, hầu thêm bạn bớt thù. Ta không thể tiêu diệt họ hết được và việc đó Ta cũng không làm, vì làm như họ thì hoá Ta

cũng đồng hội đồng thuyền kẻ cướp với họ, chỉ cần làm sao tẩy trừ nọc độc CS trong Tâm Trí mọi người là đủ.

Lại nữa, cứ đi theo hướng một chiều phá hoại này phỏng khi CS sụp đổ thì chúng ta sẽ làm những gì đây nếu không sửa soạn trước, việc quốc gia là việc lớn không một sớm một chiều mà làm xong được, phỏng có nói gót Hồ Chí Minh đi sao chép Hiến pháp của Hoa Kỳ về làm bùa linh, rồi thì cứ làm cần, nếu có sai thì la to là sửa và càng sửa thì càng sai, mà sai là đổ tội cho cán bộ cấp dưới là phải tay, coi như xong chuyện!. Làm chính trị kiểu này cũng khó lắm vì phải tắng tận lương tâm mới làm nổi.

Thường chúng ta cũng tổ chức nhiều cuộc biểu tình để tỏ thái độ phản đối CSVN cũng như gây tình đoàn kết trong cộng đồng, nhưng không làm gì tiếp để xây dựng cộng đồng cho vững mạnh thì mọi sự cũng vẫn không cải thiện được chút nào, **thiên nghi việc cộng đồng là việc nhỏ mà làm chưa xong thì làm sao mà đáng đáng việc quốc gia đại sự?** Nói tóm lại những việc làm này là cần mà còn chưa đủ và còn thiếu nền tảng, chúng ta cần tìm cách cải tiến thêm. Không biết sự thật này có làm mất lòng nhau không?

2.-Hiện nay, Tổ chức bpsos (Boat people SOS) đang bành trướng hoạt động để cải thiện môi trường cộng đồng Việt hải ngoại đã bị xé nát ra nhiều mảnh, cũng như giang tay cứu giúp những nạn nhân do sự bất công xã hội đang bị dày xéo khắp nơi ngoài biển khơi trước kia, cũng như trên đất liền ở các nước trên thế giới hiện nay. Khi hành động này lan tràn khắp nơi để thực hiện lẽ công bằng xã hội thì đạt “ Đại Nghĩa “, nhưng nếu không giúp nhau bồi dưỡng cho được “ Chí Nhân” thì chắc sẽ không hoàn thành được vẹn toàn. Nếu ta chỉ làm việc ” Bác ái “ mà không thực hành việc “ Công bằng xã hội “, thì mới chỉ làm nửa để, nên bị thiên lệch không đem lại tác dụng cải thiện “Bất Công xã hội “. Bác ái chỉ là Tiểu huệ tuy khó nhưng vẫn là chuyện dễ, mà Công bằng xã hội cho đạt “ Đại Nghĩa “ thì khó hơn nhiều, vì vậy mà Bất Công xã hội trở thành nan đề muôn thuở của loài người. Vì thế cho nên những người khôn lỏi thường tránh vấn đề gai góc này, vì những kẻ gây ra Bất công lại có quyền lực, nếu loạng quạng là bị họ tiêu diệt, chỉ có những người Chí Nhân và Đại Nghĩa mới đương đầu nổi.

3.-**Phong trào đòi công lý ở Việt Nam là vấn đề trọng đại nhất của Dân tộc**, phong trào này không chỉ đòi tài sản bị cướp của một cá nhân, một tôn giáo, mà là cho mọi người dân và tất các tôn giáo bị cướp bóc trong cả dân tộc. Tuy các Tôn giáo như Tin lành, Phật giáo VNTN, Phật giáo Hòa Hảo, Công giáo . . . đã kiên trì đứng lên chống Bất công áp bức, nhưng còn rời rạc lẻ tẻ, nên chưa gây được một phong trào đòi công lý cho xã hội thương luân bại lý đầy bất công!.

Nan đề của Quốc gia là Bất công xã hội, Khi công lý xã hội có được thực hiện thì dân mới được ấm no, xã hội mới được ổn định yên hàn.

Dầu phải đối diện với muôn vàn khó khăn cũng như bị trăm phương ngàn kế vùi dập rất tàn bạo, **phong trào 8406, các chiến sĩ Dân chủ, các Tôn giáo như Phật giáo Việt Nam thống Nhất, các môn phái Tin lành, Hoà Hảo, Cao Đài . . .** trong nước vẫn đã kiên tâm trì chí tranh đấu cho quyền sống, quyền Tự do của người dân, cũng như cổ võ thiết lập

ché độ Dân chủ cho đất nước. Họ đang hàng giây hàng phút cần sự tiếp tay của toàn dân!

Đây là những hành động cứu người cứu nước thực sự, nếu được mọi người vùng lên gắng công đồng góp một tay để đẩy lên một phong trào toàn quốc, đó là một điểm phúc cho dân tộc.

Ngọn nến Thái Hà thấp sáng “ Hồn Thiêng Non Nước Việt “ Thái hòa

Khởi đầu cuộc thấp nến cầu nguyện của Toà Khâm sứ Hà Nội, đến Dòng Chúa Cứu thế Thái Hà, tiếp đến Tam Toà và nhiều nơi khác, tất cả đã kiên trì đứng lên khởi xướng việc Đại Nghĩa, còn các giáo phận Công giáo thì sao, Phật giáo và các tôn giáo khác cả nước thì sao, các tôn giáo các đoàn thể và mỗi một chúng ta hải ngoại thì sao?. Làm việc nước thì giáo dân các tôn giáo cùng nhân dân đứng lên cùng một lượt, tạo nên một phong trào toàn quốc, nếu làm lẻ tẻ thì bị chúng tia dân hết những người nòng cốt, làm cho quần chúng như rắn mất đầu thì phong trào sẽ bị dập tắt. Làm gì thì làm, trong khi quốc gia hưng vong, các vị lãnh đạo tinh thần không thể giữ thái độ im lặng là vàng, nếu mất dân mất nước thì ai nuôi quý vị và lấy đối tượng nào mà thuyết giảng? . Không cứu nước trong cương vị hàng giáo phẩm thì làm theo nhiệm vụ công dân cũng không thể lỗi Đạo. Đạo mà không giúp cứu đời và cứu chính mình để sa vào vòng nô lệ thì Đạo có vấn đề rồi!

Đây là vấn đề làm nhức nôi Lương tâm, nếu thiếu Nhân Nghĩa, thiếu Bi Trí, thiếu Bác ái Công bình thì chúng ta khó có câu trả lời thích đáng! Các tôn giáo đã đến lúc không thể chỉ lo cầu cúng để xin ơn Trên làm phép lạ. Phép lạ của Thần Linh Thiên Chúa, Thượng Đế thì lan tràn, ở đâu khi nào chẳng có, chỉ vì chúng ta không có Bác ái Công bằng cũng như Bi, Trí hay Nhân Trí, làm sao mà đón nhận được tìn số của Linh khí mà nối kết và ăn ở công bằng với nhau, nên thiết nghĩ phải cùng nhau hành động cứu con Người và Đất nước một cách tích cực hơn để đồng thời tu luyện Nhân Nghĩa. Tình thế lúc này làm cho mỗi chúng ta không thể dối mình được nữa!

CSVN luôn chơi trò nhân danh: Nhân danh nhân dân, nhân danh dân tộc, nhân danh an ninh quốc gia, nhân danh hết mọi thứ nhân danh để dùng lối “cả vú lấp miệng em”, dùng bạo lực mà đàn áp, mà khóa lấp tội lỗi. Nay trắng đen đã rõ ràng, chúng ta chỉ cần nhắm hai tử huyệt “**Bất Nhân và Bất Công**” đánh vào **Tâm Trí của chúng** là chúng gục ngã. Với Trung cộng cũng vậy, chúng ta chỉ cần trưng ra những hành động “**Tham tàn Cường bạo**” để bành trướng trong trường kỳ lịch sử ăn cướp thì lòi mặt Bá đạo chúng ra, nay Trung Cộng cũng đang cố lấy áo khoác “khoan nhu” của đức Khổng ra che cái hành động “Bạo tàn”! Trung Cộng ngày nay còn đang tìm cách bỏ ra nhiều tiền để đem thứ “văn hoá gian manh hung bạo” vào nền Giáo dục VN mà lừa gạt Dân Việt Nam! Có Dân tộc nào ngu đã bị lừa hàng bao thế kỷ mà không hay biết, chỉ trừ lũ “mã tâm mã ngu tâm ngu” mà thôi!

Cả CSVN lẫn Trung Cộng đang lấy một tay che ánh mặt Trời, và tay kia che Gió, vì mặt Trời không ngừng soi sáng mọi hành động “Tham tàn và Cường bạo” của họ, còn Gió thì đang quét sạch ghét rác trong Tâm hồn họ! Họ đang cố sức dùng tiền bạc và đầu gươm mũi súng để khống chế nhân dân Á Đông, nếu chúng ta nêu cao được Chính Nghĩa Quốc gia, và làm tỏ rõ được phi Nghĩa của họ thì rốt cuộc họ cũng phải đổ nhào, bệnh khủng hoảng Văn hoá không giúp cho họ tồn tại lâu dài được.

Vì sự nghiệp bảo vệ Quốc gia và quyền sống con người, phong tất cả các giáo phận CGVN cũng như Phật giáo và các tôn giáo khác cùng nhân dân bị áp bức và cướp đoạt trong nước đều một loạt đứng lên, nêu lên vấn đề con người bất Nhân và xã hội bất Công thuộc bất cứ thành phần nào trong xã hội, không riêng gì CS, thì CSVN sẽ làm được gì?. Chúng ta làm một cách bất bạo động và rất trật tự, thì liệu CSVN có đủ Cớ, đủ Công an và nhà Tù để trấn áp hay không, chúng ta không cần nắm chính quyền, ai làm cũng được miễn là những người có tư cách và khả năng được mọi người dân chọn lựa. **Phong trào 8406 các tôn giáo khác đã mở màn, Giáo phận Hà Nội cùng Dòng Chúa Cứu Thế Thái Hà đã nổ phát súng lệnh, sao chúng ta còn án binh bất động?**

Vì chính quyền bất lực, các tệ đoan xã hội tràn lan, nạn bắt công hoành hành, nhất là sự lâm nguy của tổ quốc. Vừa rồi qua cuộc viếng thăm của Ông Tập Cẩm Bình, CSVN cho các trẻ em cầm cờ Trung Cộng, có 5 sao Vệ tinh. Nhân dân đòi CSVN cho biết một ngôi sao CSVN mới cho thêm vào là nước nào mới gia nhập vào lãnh thổ Trung quốc đây, có phải là món quà đảng CSVN đã âm thầm đem bán cho Trung Cộng, nay mới cho các trẻ VN đem dâng quan thầy hay không? Qua thời gian dài, nhà cầm quyền có tâm tâm dấu diếm hành động mờ ám, vì những Người đã giết rồi, những Tài sản đã cướp rồi, phần Đất nước đã bán rồi, làm sao trả, làm sao đòi lại, mà nếu muốn lo thì họ cũng không đủ Tư cách và Khả năng để làm, chúng ta phải ra tay để cứu dân cứu nước, chúng ta không làm loạn, không làm mất trật tự công cộng, không nhằm lật đổ chính quyền, nhưng buộc nhà cầm quyền phải cùng nhân dân cứu quốc gia dân tộc, nếu họ chối từ thì chúng ta có quyền đập đổ. Nếu thực sự có thiện chí thì nhà cầm quyền phải giúp chúng ta làm giúp họ, chúng ta chống tất cả những người bất Nhân và hành động bất Nghĩa làm rối loạn xã hội.

Ai trao lá cờ 6 sao cho các em thơ ngây thơ đi tung hô Ông Tập Cẩm Bình?

- Các em ngây thơ tự phát làm lấy!

Ai bán nước đây? - Các em thơ ngây!

XII.- Thông điệp Quê Hương

Mỗi người chúng ta nên suy gẫm kỹ về Thông điệp Quê hương mà chung sức cứu Người, cứu Nước.

1.- Thông điệp về “ Quê hương và Chủ nghĩa “ (Gửi tuổi trẻ Việt Nam)

Em hãy ngồi xuống đây
Anh kể câu chuyện này
Trên cánh đồng cỏ cháy
Ngậm ngùi như khói bay
Con ngựa già một đời
Chưa thấy được ngày vui
Mắt mờ mòn trông đợi
Những mầm cỏ xanh tươi.
Đã bao nhiêu năm rồi
Hướng nhìn về xa xôi
Tâm tư đau nhức nhối
Cuộc đời vẫn nổi trôi
Em nhìn về tương lai
Cổ dẫu tiếng thở dài
Mất đường như ngắn lệ
Có phải vì khói cay?
**Em thấy đó, trên đường đi không đến,
Quê hương đau, chồn cáo vẫn nghênh ngang**

**Những con thú người nhảy múa kiêu căng
Ngựa mặt hú một bài ca chủ nghĩa.
Ngôn ngữ văn nô, đỉnh cao trí tuệ,**

Chủ nghĩa dạy em, **thù hận hòn căm**
Chủ nghĩa dạy em, **độc ác bất nhân**
Chủ nghĩa dạy em, **lọc lừa xảo trá**
Chủ nghĩa dạy em, **dối gian trăm ngả**
Chủ nghĩa dạy em, **bội phản vong ân**
Chủ nghĩa dạy em, **giết chết lương tâm**
Chủ nghĩa dạy em, **vô thần đầu tổ**
Chủ nghĩa mù, **rước voi dày mỡ Tổ**
Chủ nghĩa ngu, **thờ đồ tể ngoại bang**
Chủ nghĩa bung bô, **xây dựng thiên đàng**
Chủ nghĩa lừa em, **những con bò sữa**
Chủ nghĩa bắt lương, **ma cô nhà chứa**
Chủ nghĩa tú bà, **dụ dỗ thơ ngây**
Chủ nghĩa cò môi, **vơ vét luôn tay**
Chủ nghĩa cai thầu, **bán buôn Tổ-Quốc**
Chủ nghĩa lừa câu, **móc môi dân tộc**
Chủ nghĩa bịp lừa, **bánh vẽ tự do**
Chủ nghĩa cá ươn, **tư tưởng vong nô**
Chủ nghĩa chết đi, Quê Hương mới sống

Ai nhân danh hạnh phú? **Thứ hạnh phúc ngục tù**
Ai nhân danh dân chủ? **Thứ dân chủ si ngu**
Ai nhân danh chân lý? **Thứ chân lý đui mù**
Bao nhiêu năm, ai nhân danh chủ nghĩa ?
Tự-Do xích xiềng, Dân-Chủ dối gian
Mác-Lênin, đâu phải người Việt Nam!
Sự thật đó có làm em đau nhói ?
Vẫn chấp chòn lượn bay bầy quạ đói
Chồn cáo kia có rình rập trước sau!
Ngẩng mặt cao và đừng sợ đón đau
Đứng lên em bằng tâm hồn biển động.
Em đứng lên như đại dương dậy sóng
Tiếng sét thần tuổi trẻ nổ âm vang
Những tượng hình, chủ nghĩa, phải tiêu tan
Cây Dân-Chủ bừng lên ngàn sức sống,
Em bây giờ khôn lớn
Mắt rực lửa yêu thương,
Biết đâu là sự thật
Em tìm thấy con đường.
Tự-Do sẽ nở hoa
Trên quê hương khốn khó
Anh như con ngựa già

Vẫn cúi đầu kiên nhẫn
Đốt những đám cỏ khô
Dọn đường cho em đi làm lịch sử

Nguyễn Quốc Chánh, Saigon

2.- Thông Điệp Tam Tòa

Gởi về Quê Hương và Đồng Bào Việt Nam, mọi giai cấp và mọi tuổi. Riêng là lời hiệp thông và chia sẻ nỗi đau thương cũng như thần phục tinh thần hào hùng, quả cảm và vô cùng oanh liệt của Giáo Phận Vinh và Giáo xứ Tam Tòa.

**Mỗi ngọn nến hiệp thông là núi lửa
Lửa kiên cường, vì chính nghĩa, thăng hoa
Hỡi núi lửa thiêng, cao lên ... cao nữa ...
Hồn giáo dân, thông điệp của Tam Tòa**

Thông điệp ấy gởi cho người thế giới
**Rằng nước Việt Nam không có nhân quyền
Lãnh đạo gian hùng, lưu manh, trục lợi
Giết dân lành và bán đất Tổ Tiên**

Thông điệp ấy gọi văn minh nhân loại
Tôn giáo Việt Nam bị đảng diệt trừ
Cướp đất Tam Tòa, mướn người phá hoại
Đập nát bàn thờ, đánh cả người tu !

Thông điệp ấy gọi toàn dân nước Việt
Rằng đảng muôn đời tham ác, dã man
Không thể nữa, đã đủ rồi, oan nghiệt
Hãy đứng lên nào ...giải cứu Việt Nam !

Thông điệp ấy gọi những người tuổi trẻ
Hỡi các em! Rừng cột của sơn hà!
Sử Lạc Hồng, đầu, Trưng Vương, Nguyễn Huệ ...
Chẳng lẽ làm ngơ trước hận nước nhà ?

Hỡi đảng viên, hỡi công an, quân đội
Có thấy rằng đảng phản các anh không ?
Đảng kích động tình quê hương nguồn cội
Rồi cướp tình vì xương trắng máu hồng !

Nếu yêu nước sao đảng đem bán nước
Máu thịt Tiên Nhân dâng lũ cộng Tàu ?
Nếu thương dân sao hung tàn bạo ngược
Xô con người vào kiếp sống ngựa trâu !

Đã đến lúc, hỡi Việt Nam, vùng dậy !
Liên kết cùng nhau đập vỡ bạo quyền
Phá nát nhà tù, gông xiềng bẻ gãy
Đừng mãi yếu hèn nhắm mắt cầu yên ...

Đừng mãi yếu hèn gối quỳ đầu cúi
Hãy đứng lên ngạo nghễ với Tam Tòa
Đem tài đức mà chuyển sông dời núi
Để giang sơn mình vạn thuở gấm hoa ...

Chỉ khi nào quê không còn cộng sản
Thì non sông tổ quốc mới huy hoàng
Thông điệp Tam Tòa gọi lòng dũng cảm
Đứng dậy hỡi người bất khuất Việt Nam !!!

Hãy đứng dậy đáp lời Sông Núi gọi
Dựng mặt Trời cho sáng lại Quê hương
Cùng với Tam Tòa làm cơn bão nổi
Để sống hiên ngang, hiên hách, can trường !

Ngô Minh Hằng

3.- Thông điệp về “ Gấm hoa dòng Quốc sử “

(*Tha thiết gửi về Quê hương và Dân tộc Việt Nam, mọi lứa tuổi*)

Này ta hỏi, có nghe Hồn Nước gọi
Lời đau thương cấp bách đến vô cùng?
Nước nhắc ta rằng Tổ Quốc tuy Chung
Nhưng trách nhiệm mỗi người Riêng phải có!
Trách nhiệm ấy là an vui trăm họ
Là trùng tu bảo vệ mảnh Sơn Hà
Để biên cương nòi giống được thăng hoa
Chung nhịp bước, đồng hành cùng thế giới.
Nếu chẳng may, sinh nhằm thời tăm tối
Hoặc phải khi đây một nước sâu dân
Thì chớ uơ hèn, vut mặt, an thân
Mà quật khởi, gọi nhau cùng đứng dậy.
Kìa hùng sử bốn ngàn năm (năm ngàn năm ?) còn đây
Hung Đạo, Ngô Quyền, Lê Lợi, Quang Trung
Cô Bắc, Cô Giang, Bà Triệu, Bà Trưng
Khi Nước biển đã can trường gánh vác.

Nay Sông Núi rơi vào tay Cộng sản
Nước hoá Nhà Tù, Dân tộc đau thương
Chế độ Phi Nhân, nghiền nát Luân thường
Khai thác cả từ Trẻ em, Phụ nữ.

Ta không thể đứng nhìn. Vì danh dự
Vì Quê hương ta hỏi, đứng lên nào!
Chớ để Hùng Tâm, Dũng Chí hư hao
Mà vùng dậy, dựng Công bằng, Lẽ phải!

Ta hèn yếu, người cưới đầu ta mãi
Các cấp Công nhân đã đứng lên rồi
Hỡi Trai Hùng, Gái Đảm tiếp tay thôi
Chung sức lại đòi cho ta Quyền Sống!

Ngày nào Việt Nam không còn bóng Cộng
Thì ba Miền Đất Nước mới an vui
Hỡi Việt Nam, người mau tiếp theo người
Đây là lúc Gấm Hoa, dòng Quốc Sử.

Ngô Minh Hằng

XIII.- Vấn đề của chúng ta

Những vấn đề chúng ta phải cất vấn CSVN:

1.- Có phải Nông dân và Công nhân là hai thành phần trụ cột của đảng CSVN phải không, hai thành phần này đã đem đảng CSVN lên ngôi phải không? Sao lại có tình trạng Nông dân VN cứ bị cướp nhà đất ruộng vườn hoài khắp nước? Bên Tàu cũng như bên VN Nông dân đều gặp đại nạn như thế, tại sao vậy? Có phải đó là chính sách lớn của hai đảng “ môi hở răng lạnh “, để khi các quan chức lớn đã no, thì đến lượt phải cho đàn em cấp cơ sở cũng no, làm như thế thì họ mới giữ ngôi báu cho đảng! Còn Công nhân trong nước cũng bị bóc lột, một số không việc làm thì đem bán khắp nơi như đem con bỏ chợ? Các thành phần trí thức, thành phần khá giả, thành phần chế độ cũ cũng như các tôn giáo làm sao mà không bị bách hại? Vì họ là những ngọn đuốc soi sáng bóng tối của CS cần phải dập tắt! Vậy thì thành phần nào được đảng CSVN cung cấp phục vụ, phải chăng là mấy kẻ thù truyền kiếp trong Trung Nam hải Bắc phương !

2.- CSVN rêu rao làm cách mạng vô sản chuyên chính để thiết lập công bằng Xã hội, thế sao nay các đảng viên cao cấp thì dinh thự lâu đài tráng lệ với tiền gởi băng ngoại quốc hàng triệu hàng tỷ, con cái đều được gởi ra các quốc gia tư bản tiêu tiền như nước. Đảng viên cao cấp CS bảo cha ông họ cung cấp tận tụy phục vụ nhân dân, làm gì có thì giờ và khả năng làm kinh tế, tại sao lại giàu sụ mau chóng như thế? Còn đa số dân nông thôn qua 36 năm hòa bình mà vẫn nghèo và ngu dốt! Chỉ có đảng CSVN có Tự do, và giàu sang, nhưng ngày đêm sống trong lo sợ! Còn toàn dân Việt Nam thì vẫn bị làm than, nên **Việt Nam đã trở thành Hoả ngục cho người lương thiện, mà cũng chẳng là Thiên đàng cho những kẻ lưu manh!**

3.- Ngày nay Tàu đã dùng lưỡi bò để liếm hai quần đảo biển Đông, lấn mất một phần Thác Bản Dốc và Ai Nam quan, hàng chục ngàn km² vịnh Bắc bộ, chiếm các điểm chiến lược dọc Trường sơn, quặng Bauxit Tây nguyên, lập các làng Tàu tại Đà Nẵng và Bình Dương. . . đây là những đội quân tà mị thực, “ tĩn vi dân, động vi binh “, Tàu đã rắp tâm thực hiện từ thời Mã Viện nhà Hán đến nay! Vậy Trung cộng là gì của Dân tộc Việt Nam ?

4.-CSVN có biết Tàu đã cai trị, áp bức bóc lột tận xương tủy nhân dân VN hơn 1000 năm , sau đó đã 7 lần đem đại quân đánh chiếm Việt Nam. Hồ Chí Minh đã theo chỉ thị của Trung Cộng phát động các phong trào cách mạng vô sản chuyên chính, TYtrung cộng đã giúp CSVN phá huỷ mọi nền tảng của Việt Nam giết Đồng bào tinh hoa của VN, tước quyền Tự do, quyền Tư hữu và phá nát thuần phong mỹ tục, đập đổ văn hoá Cha ông, khiến nhân dân cả nước ngày nay đang vùng lên đấm đạp lên nhau mà lừa đảo, ăn chơi đàng điếm. . . Vậy chính quyền Tàu (không phải nhân dân Tàu) là bạn hay Thù của nhân dân VN?. Nhưng khẩu hiệu”Núi liền núi, sông liền sông, môi hở rang lạnh, 16 chữ chữ vàng, và 4 tốt “ có phải rõ ràng là đảng CSVN và Trung cộng đã và đang bày trò “ mà mất nhân dân VN “ mà tà mị thực hay không?

5.- Nay Trung cộng đang cố võ **lập viện Khổng Tử**. Các đảng Viên đảng CSVN có biết đức Khổng Tử là ai không? Ngài là vị “ vạn thế sư biểu “ cố võ đem Nhân Nghĩa để phục vụ nhân dân. Kinh điển của Ngài là Tứ thư Ngũ kinh, Ngài chỉ thuật lại nền Văn hoá phương Nam của Tổ tiên Việt trong đó có thành phần đa số Sĩ Nông thuộc nông thôn của Tàu, đây là thứ văn hoá có tính chất Khoan nhu dị giáo. . . “ còn thành, phần Công Thương thuộc Văn hoá Du mục, là thứ văn hoá bạo động gây chiến tranh, cướp bóc và bành trướng, là thứ văn hoá “ Dĩ cường lũng nhược “ với hành động Tham tàn và Cường bạo” , các nhà cầm quyền Tàu từ Hiên Viên Hoàng Đế tới Trung cộng hiện nay đa số là lũ tham tàn và Cường bạo, cứ đọc lịch sử VN thì rõ, nhất là Hịch Tướng sĩ của Đức Trần Hưng Đạo, Bình Ngô Đại cáo của Vua Lê thì thâm thúy. Ta nên rõ CS nào cũng gian manh và dối trá. Họ tính toán dùng kiểu Nhân danh để che mặt nạ Tham tàn. Bộ mặt “ Khoan nhu, Nhân Nghĩa “ của Khổng Tử là thuộc Văn hoá Nông nghiệp của Tổ tiên Việt, nay họ lấy cái mặt nạ Khoan nhu Thái hoà của Việt để che đậy Bộ mặt Tham tàn Cường bạo của nền Văn hoá Du mục chiến tranh của Bắc phương, đó là thứ Hán Nho bá đạo. Nay bí lối Trung cộng phải dùng Văn hoá Hán Nho cường bạo là thứ họ đã cố công tiêu diệt không được, đem ra xài lại để bịp nhân dân hai nước Việt và Tàu. Chúng ta đem vấn đề này ra ánh sáng để dẹp tan mưu đồ lừa bịp ăn cướp của Thầy trò họ.

6.- Qua hơn 60 năm, ta xem đảng CSVN đã làm gì cho đất nước?

Về **Quốc phòng** thì 3 bề bị vây hãm, các yếu điểm chiến lược đã bị án ngữ về nhân sự thì những cấp chỉ huy thân Trung cộng xâm nhập từ trên xuống dưới.

Về **chính trị** thì đàn áp Nhân quyền, tước đoạt Tự do và quyền Tư hữu của người dân. Tư hữu của người dân là mồ hôi nước mắt của họ của cha ông họ, ai làm chuyện bất công thì đã có luật pháp xử cho công bằng, CSVN lấy danh nghĩa gì mà dồn Tài sản cả nước cho đảng CSVN quản lý, mà cướp bóc và làm tàng? . Gần 90 triệu Nhân mà cứ ề cổ ra cho 3 triệu CSVN đạp lên đầu mà cướp mồ hôi nước mắt của mình mãi sao?

Về **Nội an** thì Trung Cộng đã huấn luyện cho đa số Công an để trấn áp và thành phần nhân dân yêu nước của Việt Nam. Các ổ Tình báo của Trung cộng đã tràn ngập khắp nơi tính kể thôn tính và chờ thời.

Về **kinh tế** thì bị hàng hoá Tàu khống chế, giết chết các tiểu công nghệ, đưa thức phẩm đầy độc tố tràn ngập để diệt chủng dân VN. Các công trình đấu thầu thì CSVN cho Tàu thắng 90%.

Về **Giáo dục** thì chẳng biết đến thành Nhân (có Tư cách) mà cũng chẳng thành Thân (có khả năng) , chỉ đào tạo nên những con người kém hiểu biết và vô cảm vì thiếu Tư cách, chỉ giỏi ăn gian nói dối. Nay Trung cộng đang đem thứ văn hoá bá đạo giúp CSVN nô lệ hóa Nhân dân theo kiểu Tàu!

Về **Xã hội** thì ngày càng sa đọa, nạn tham nhũng tràn lan hết thuốc chữa, bất công xã hội gần đứng đầu số trên thế giới, cả nước đang vùng lên dẫm đạp lên nhau mà yêu cuồng Sóng vội. Sự nghiệp này đã vang danh thế giới rồi.

Tất cả do đảng CSVN đưa cổ cho CS Tàu xiết vòng Kim Cô vào, nay cứ mỗi lần xiết là một lần CSVN đưa từng phần nước Việt Nam dâng hiến cho Tàu.

Vậy đảng CSVN là thứ gì đây, nhân dân có bầu cử tự do họ lên không? Họ có xứng đáng đóng vai trò chính quyền không, họ có tư cách để nhân danh chính quyền mà tiêu diệt những chiến sĩ yêu nước không? Việc đem cờ 6 sao Trung cộng ra để chuẩn bị dự luận cho chuyện Tàu cướp nước là chuyện đã mật wóc rồi, thế là từ trước tới sau CSVN chỉ lo âm mưu bán nước!

Nhân dân cần phải hỏi và đem ra ánh sáng mọi sự cho rõ: Ai gây ra nạn Bất công trầm trọng trong xã hội hiện nay, gây khổ đau cho Nhân dân cả nước? Rõ ràng là Đảng CSVN! CSVN theo CS Quốc tế dùng lối tuyên truyền lừa để bịp đa số kém hiểu biết, lấy đa số đàn áp thiểu số để cướp chính quyền rồi dùng chuyên chính vô sản đàn áp giết và cướp mọi thứ của nhân dân, và tiếp tục dùng lối độc tài để trường trị.

Ai có bổn phận thanh toán nạn đó? Đó là nhiệm vụ của nhà cầm quyền. Nhà cầm quyền phải cùng nhân dân dẹp thứ gì trước? - Thưa Đảng CSVN, CSVN rước kẻ thù truyền kiếp vào cướp nước, phá nước, thực hiện mưu đồ diệt chủng VN để giúp Tàu chiếm vị trí chiến lược, đảng CSVN là nguồn cơn của mọi tai họa. Tiếp theo làm gì nữa? Thưa, nhà cầm quyền phải cùng nhân dân thanh toán nạn bất công xã hội. Nếu nhà cầm quyền từ chối không tham gia thì nhân dân buộc phải loại trừ chính quyền, dùng mọi phương tiện Nhân Nghĩa để cải thiện con Người và Xã hội.

7.-Gần đây các tổ chức 49 hội đoàn đoàn thể và 9 nhân sĩ đang cố gắng chấn hưng tinh thần Hội Nghị Diên Hồng để mong thất bại mỗi dây đoàn kết toàn dân, mọi người ngồi lại cùng nhau tìm ra một Chiến lược và chiến thuật hữu hiệu để cứu nước và dựng nước thời hậu CS. Hội nghị Diên Hồng ngày xưa là hội nghị Quân dân nhất trí để chống ngoại xâm, **Hội nghị Diên Hồng ngày nay lại khó khăn hơn nhiều lần, vì vừa phải chống cả “ Nội thù lẫn Ngoại xâm “ và còn tìm “ con đường Giải thoát lâu dài cho dân tộc “ qua “ sách lược quốc gia cứu nguy Dân tộc “.**

XIV.- Bắt mạch con bệnh

Nay con người và xã hội chúng ta đang lâm trọng bệnh nội thương, **trọng bệnh của con Người vẫn là Bất Nhân, trọng bệnh của Xã hội là Bất Công**, thiết nghĩ chữa bệnh thì phải chữa tận gốc, cứ chữa hiện tượng bên ngoài thì chẳng khác gì lấy dầu cù là mà chữa bệnh nội thương. Lấy **Pháp trị thiếu Nhân Nghĩa** mà chữa chỉ là việc cấp bách nhất thời, chỉ là “ ăn xối ở thì “, nếu gặp lúc khó khăn, mà vắng Nhân Nghĩa thì lại rơi vào con đường độc trị. Còn lấy **Nhân Nghĩa cùng Luật pháp** (gọi là chế độ Nhân trị) mà chữa thì lâu dài và khó khăn gấp bội, nên là giải pháp “ ăn chắc mặc bền “. Chỉ có những người thực sự Nhân Nghĩa mới thực hiện được quốc sách này, các Tổ phụ Hoa kỳ đã làm được những việc thần kỳ như thế, Hiến pháp của Hoa kỳ là tinh thần Bác ái của Kitô giáo được luật pháp hoá lẽ Công bằng vào trong các Cơ chế xã hội, lại nữa chế độ có bộ máy Tam quyền phân lập là Dịch lý uyển chuyển, nên khi gặp khủng hoảng là điều chỉnh được ngay, không bao giờ bị cướp quyền đảo chánh. Đừng có làm chế độ của Hoa Kỳ chỉ là Pháp trị, vì cái “ tinh thần Bác ái “ của họ đã biến thành Công bằng xã hội

trong luật pháp nơi các cơ chế xã hội rồi “, (cũng như triết lý nhân sinh đã nhập vào trong đời sống Việt mà bị lãng quên). Ngoài ra Hoa Kỳ còn có cơ cấu tổ chức công quyền rất khoa học cùng cách điều hành hữu hiệu, nên mới đạt tới phồn vinh. Đây là ý tưởng chọn chế độ thích hợp.

XV.- Bức thuốc

Làm việc nước thì phải có chiến lược và chiến thuật đàng hoàng, không thể làm chấp và được, làm như Ông Hồ Chí Minh đi chép Hiến pháp nước ngoài về làm bùa “ treo đầu dê để bán thịt chó ” thì gây nên đại họa, vì con người chỉ có lòng tràn đầy hận thù, quyết tâm cướp chính quyền để cướp nước, thì làm sao hiểu được Nhân Nghĩa mà không làm tan nát cả Giang sơn! Ngày nay nói đến Nhân Nghĩa thì nhiều người ón đến tận cổ, vì nhìn quanh nhìn quất chẳng thấy thấp thoáng bóng Nhân, mà việc “Nghĩa chung hay Đại Nghĩa “ cũng lác đác như lá mùa thu!. Tất nhiên không gieo “ Nhân Nghĩa “ thì sẽ gặt “ Hận thù và Bất công “, bài học CS còn đó, chẳng ai có thể đổi được luật trời, nhiều người cứ tưởng lấy pháp trị mà hồng giải quyết được bất công xã hội, vì Pháp thuộc về Lý, mà Lý không có Tình thì Duy lý một chiều , nguyên nhân của bất công, bệnh đi một chân đó là con bệnh nan y, làm cho xã hội dễ sụp đổ.

Nếu mỗi chúng ta đều tận lực trong công cuộc cứu con người và đất nước chúng ta không thể quên lối sống Nhân Nghĩa cũng như luôn khẩn cầu Hồn Thiêng Sông Núi soi sáng và độ trì cho mỗi chúng ta biết thuật nối kết “ 3 người lại làm thành một Gia Cát Lượng “ , khi đã số làm được như thế thì làm sao mà không lay chuyển được tình hình. Có làm được chuyện này thì mới xây nên con người Phù Đổng của Dân tộc đủ sức lay chuyển tình thế. Khi đó chiến lược chiến thuật nào cũng hình thành và thực hiện lần lần được.

XVI.- Kết luận

Tóm lại Nhân Nghĩa là Hồn thiêng Sông Núi, là nền tảng của sự đoàn kết Dân tộc cũng là Nội lực để xây dựng con Người Gia đình và Đất nước, vua Lê Lợi đã đồng dục tuyên cáo “ Chính nghĩa quốc gia “ trong lời đầu Bình Ngô đại cáo:

“ Việc Nhân Nghĩa cốt để yên Dân

Quân Điều phạt chỉ vì trừ bạo. . .”

(Bình Ngô đại cáo: Nguyễn Trãi)

Thiết tưởng đây cũng là tuyên cáo của Hội Nghị Diên Hồng Thời nay.

“ Nhân Nghĩa” là Hồn Người, hồn Nước nơi mỗi cá nhân, “ Chí Nhân và Đại Nghĩa “ là Hồn của cả Dân tộc. Bỏ Hồn Dân tộc thì bị Lạc hồn, Khi Lạc hồn thì nhìn đồng bào nào cũng lạ lẫm, nhìn Đồng bào ra Đồng hương, thậm chí còn nhìn Đồng bào như kẻ Thù cần phải tiêu diệt. Có phục hoạt lại Nhân Nghĩa mới làm cho dân được yên, nhờ Nhân Nghĩa giúp họ biết sống Hòa với nhau, biết Đoàn kết với nhau để giữ Nước và

dựng Nước. Khi Đoàn kết với nhau thì mới đủ Nội lực và Khả năng trừ Bạo. Chúng ta chống CSVN không những khử Bạo để bảo vệ Quốc gia, mà còn để xây dựng Quốc gia trên nền tảng Nhân Nghĩa tức là lòng Yêu thương nhau và cứu xử Công bằng với nhau. Có làm như thế chúng ta mới làm sáng tỏ được Chính nghĩa của chúng ta.

Chỉ có Pháp trị không thôi cùng với đa Nguyên đa Đảng thì chúng ta lại mắc nạn, nếu không biết đem Nhân Nghĩa vào các cơ chế xã hội cũng như đa Nguyên đa Đảng cần phải có điểm Đồng quy. Không thể chép Hiến pháp cũng như thiết lập Tam quyền phân lập của Hoa kỳ mà làm cho dân no dân ấm và xã hội yên vui được, nếu không đem được Nhân Nghĩa hay Bi Trí hay Bác ái Công bình vào Tâm hồn người dân cũng như các cơ chế xã hội. Cầu xin Hồn thiêng Sông Núi trở về với Tâm Trí mỗi chúng ta, luôn soi sáng và độ trì cho chúng ta, để chúng ta tìm ra đường lối cứu con Người và Đất nước hữu hiệu để thoát nạn diệt vong!

Có vị đã nhiều lần nói với tôi, cứ viết Chung chung (nghĩa là Đồng quy) thì không đi đến đâu, lời phẩm bình này rất quý. Đây là cái bệnh của Đông phương xưa nay, cái gì cũng chung chung, cứ lý thuyết suông ôm lấy mà tự hào, vì “ cái khó bó cái khôn”, không có thì giờ và Tâm Trí đâu mà nghĩ ra những cái gì cụ thể hữu ích (nhất là về khoa học kỹ thuật) để cải tiến Dân sinh hầu nâng cao Dân trí và Dân khí thì cứ mãi nghèo nàn lạc hậu.

Có vị còn nói, văn hoá cha ông đã lỗi thời, triết gia Kim Định đã viết 46 cuốn đã mấy thập niên qua, mà nay có ai tin, viết ra cũng vô ích. Đó là lời nhận xét mà phần đúng thì ít và nhỏ, còn phần sai thì nhiều và lớn. Đúng chỉ một phần với một số người hiện nay đã không muốn nhận Gốc tinh thần Tổ tiên, nhưng sai là bỏ quên đường hướng cứu con Người và Đất nước. Chiều hướng đấu tranh hiện nay đang quay về Đại lộ Dân tộc cùng với Đạo lý Nhân sinh cần phải phục hoạt. Mặt khác, những điều Kim Định viết ra không phải là của riêng Kim Định mà là những thứ Kim Định dày công và có đầy sáng kiến tìm tòi khai quật lên nền tảng Văn hoá Cha ông, và chắt lọc ra tinh hoa của nền Văn hoá để cứu con người và Đất nước sa đoạ. Chấp nhận hay không là quyền của mỗi cá nhân, nhưng sự lựa chọn nào cũng mang theo hậu quả của nó. Bỏ cái Gốc thì chết Ngọn, bỏ Tinh hoa thì sao tránh khỏi Suy đồi. Kim Định viết ra 46 cuốn, nay còn 32 cuốn lớn, nhưng mấy ai đã chịu khó đọc cho hết, để hiểu cho thông, mà tư tưởng Kim Định lại là Việt Nho của Tổ tiên, ngược với Hán Nho mà cha ông chúng ta được học hỏi xưa nay, có cả một hệ thống về Vũ trụ quan Động và nhân sinh quan Nhân chủ, nhưng vì mới khai quật, dần trải quá, lạ lắm quá, có một số độc giả chỉ liếc qua, không thấy gì mình thường thích ở trong là họ bỏ đi, vì “ vô tri bất mộ” đó mà. Họ đâu có muốn tìm tòi từ đầu cho đến cuối, và nếu có tìm Hiểu mà không Làm thì cũng bằng không! Kim Định đã làm bổn phận của Minh suốt đời rồi, còn chấp nhận và có làm theo là trách nhiệm của tất cả chúng ta. Đây là thứ Văn hoá Nói với Làm là Một, là thứ “ Văn hoá không đi trên đại lộ huy hoàng mà chỉ thực hành Đạo làm người “ đơn giản, cũng không là món khẩu trang! Nói gọn lại chỉ có một câu: “ Cần phải trau dồi cho được con Người Nhân Chủ biết cách sống Hòa với nhau mà cùng giúp nhau cứu con Người Gia đình và Xã hội. Câu này nghe thì dễ lắm, nhưng mà khó làm lắm để, nhân loại đã thất bại triền miên trên bước đường này!

Thuốc chữa bệnh đã có sẵn, muốn được cứu thì phải rán kiên trì mà uống, vì thuốc quá đắng cay, vì thuốc không đắng làm sao đã tật!

Có vị còn nói, trong thời đại Toàn cầu hoá này, vẫn minh cực độ này mà đem các thứ cổ lỗ sĩ đó ra mà làm gì? Thưa: Tuy toàn cầu hoá, nhưng việc ở nước nào thì dân nước đó làm, dân Anh, dân Mỹ vẫn minh không thể qua làm giúp thay dân Việt Nam được, nếu không có phương cách Đoàn kết toàn dân cũng như phương cách nâng cao trình độ Dân Trí và Dân khí của Việt Nam, thì phỏng có thực hiện việc toàn cầu hóa nổi không? Cớ thử tưởng tượng cứ đem nước Mỹ giao cho dân Việt Nam lạc hậu hiện nay để xem trong mấy năm thì họ đạt được công trình vĩ đại như CSVN?

Mặt khác cũng có nhiều vị viết nhiều thứ rõ ràng cụ thể, nhiều cái Riêng (tức là Thù đồ) rất lạ rất hay của xứ người, nhưng thứ đó còn xa lạ với dân tộc, không ăn khớp với tình hình quốc gia mình, nếu không biết giữ lấy điểm Đồng quy của dân tộc đồng thời giúp mọi người học thêm cái Riêng cần thiết vào thì khó được đón nhận, trở thành những anh hùng cô độc, không thể tránh nạn phân hóa như hiện nay.

Vì thế chúng ta không thể chỉ có Đồng quy, cũng như chỉ có Thù đồ. Vì Đồng quy và Thù đồ chỉ là Một, không thể tách rời, cũng như một vật phải có các bộ phận cần được gắn liền với nhau làm Một mới được. Một cái bàn chỉ có 4 chân và mặt bàn rời nhau, nếu chưa được ráp các bộ phận riêng (Thù đồ) vào thành cái bàn (Đồng quy) thì vẫn còn vô dụng, vì còn thiếu Đinh Vít tạo sức Nối kết. Khốn thay, khi ráp vào thành cái bàn rồi, thì người ta chẳng thấy cái Đinh nào, nhưng không Đinh thì sao có Bàn, cái Đinh thì Nhỏ, cái Bàn thì To, nhưng cái “ Nhỏ Đinh ” quan trọng hơn cái “ bàn To ” là điều ta cần quan tâm, do đó ta thấy Đồng Quy là điều đầu tiên cần lưu tâm trước Thù đồ. Con Người thiếu Hồn là Người ngớ ngẩn, chỉ biết việc người mà quên việc mình, một dân tộc thiếu Hồn Thiêng Dân tộc thì con dân như những hạt com nguội rời nhau, mỗi người một phương thì phỏng làm được gì? Tuy sự việc đơn giản như thế, nhưng nhiều người chưa thấy hay còn khinh khi điều dĩ nhiên này. Chúng ta đang ở đâu đây trong giai đoạn này! Nhiều người chỉ thấy sự phồn vinh bề ngoài của Hoa Kỳ mà chưa thấy được căn nguyên đem tới sự phồn vinh, đó là tâm hồn Bác ái và tinh thần Công bằng đã thấm nhập vào tâm hồn đa số công dân, nơi Hiến Pháp, nơi các cơ chế xã hội Hoa Kỳ. Chúng ta cần phục hoạt lại Hồn Nước, cùng nhau học hỏi khoa học kỹ thuật của Tây Phương, như là một sự kết hợp Tinh hoa của Đông Tây, thì chắc chúng ta sẽ đạt nhiều kết quả.

Vấn đề về con Người cùng với Nhân Nghĩa là bản tính của con Người đã là muôn thuở, không có gì Cũ, Mới, Tân tiến và Lạc hậu cả. Tân tiến và Mới mà miệng chỉ nói Nhân Nghĩa còn tay vẫn gây bất công làm rối loạn xã hội, còn Lạc hậu và Cũ lại thực hành Nhân Nghĩa để cho nhà yên nước ổn, thì cái nào cần cho con Người và Xã hội hơn? Chỉ có vấn đề ngại khó công việc làm Người mà con người lờ đi vấn đề căn bản mà thôi! Không ai có thể trả lời thay cho mình được. Một con én không thể mang về một mùa Xuân, mà cần có số đông cùng lời kéo mới đưa mùa Xuân về với Dân tộc được.

Đáng lẽ những vấn đề này Cộng đồng người Việt Hải ngoại đã lo liệu từ 36 năm trước, nhưng cứ mãi mê vào việc phá hoại mà quên xây dựng, đến nay thì đã muộn, nhưng có vẫn còn hơn không.

Sự hiểu biết con Người có hạn, chúng tôi chỉ đóng góp được những thứ Chung chung như thế thôi, nhưng ai ai cũng rán công đóng góp phần mình vào nhiều mặt khác nhau vào việc Chung được phong phú thì việc To Nhỏ gì cũng làm xong được.

Việt Nhân- Một công dân Việt –

(1):

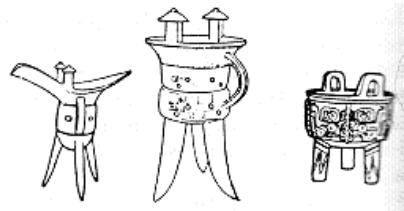
(1a.) *Huyền thoại **Tiên Rồng** là vật biểu kếp duy nhất của Việt, là nền tảng Dịch lý Việt.

***Ngọc Long Toại** là huyền thoại về việc Ma Cô Tiên cầm một viên ngọc Long Toại biểu Thôi Vỹ bảo là **cặp Trống Mái** và dắt theo một người con Gái bảo lấy làm Vợ. Đây là cách đền ơn khi còn sống Cha Thôi Vỹ là Thôi Lăng đã cứu Ma Cô Tiên, bảo rằng Viên ngọc này hiện còn chôn dấu ở phương Nam, vọng khi còn chiếu lên trời. Ngọc Long Toại cũng là cặp đối cực của Dịch.

(1b.) Những đồ hình và số độ này đã được giải thích ở cuốn **Văn hiến Việt Nam**.

Phũ Việt

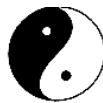
Cái Tước

Cái Giá

Cái Đỉnh

*Cây **Phũ Việt** với bộ số 2-3: 2 giao long và 3 người mang lông chim hay 3 nai chà, bộ số 2-3 là Cơ cấu của nền Văn hoá Đông Nam của Việt Tộc được khắc vào cái búa tên Phũ Việt.

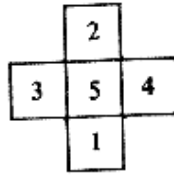
***Cái Tước, cái Giá, cái Đỉnh** đều có 2 tai 3 chân, (cái đỉnh, cái giá cũng 2 tai 3 chân.), cũng là bộ cơ cấu Văn hoá Đông Nam. (2 -3, 5)

Thái cực viên đồ với Âm Dương (Lương nghi như **Tiên Rồng**)

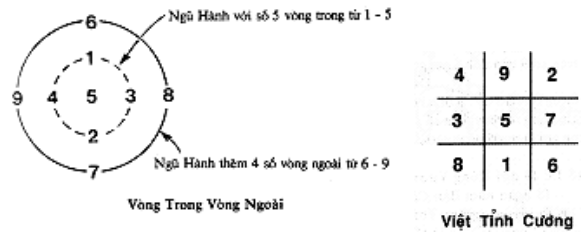
Nam (2)
|
(3) Đông-Thổ-Tây
|
Bắc

Đồ hình Ngũ hành

Số độ Ngũ hành

) Đông (3) Nam (2): 3-2 là cơ cấu của Văn hoá Đông Nam Việt tộc.

Vòng Trong : 1, 2, 3, 4 5.

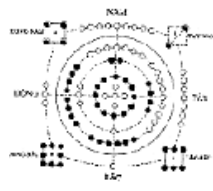
(Vòng Ngoài: $5+1=6$. $5+2=7$ $5+3=8$ $5+4=9$)

Việt Tinh cương cũng là Lạc Thư, cũng là Ma trận (matrix) trong toán học, trong đó số Chẵn và số Lẻ đan kết với nhau mà sinh vạn vật (Xem Lạc Thư Minh triết của Kim Định)

Đồ hình và số độ Việt tinh cương (Từ Vòng Trong vòng Ngoài hoán vị các số thành Việt Tinh cương). Từ Việt tinh cương hoán vị các số cũng như thêm 10 nốt đen vào Hà Đồ rồi kết hợp Hà đồ Lạc thư lại thành Đồ Thư hợp nhất.

Lạc thư 45 (Sách Mẹ: 20 Nốt đen là số chẵn, 25 nốt trắng là lẻ: 45) Hà Đồ 55 (sách Cha: 20 + 10 = 30 nốt đen, 25 nốt trắng : 55)

(Hà) Đồ (Lạc) Thư hợp nhất : $55+45=100$ (Trăm trứng trăm con)